Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 485 — Vineri 26 septembrie 1958 — 4 pagini 25 bani

Grupa își alege conducătorul

HOTĂRÎREA

Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizației de pionieri

Copiii oamenilor muncii din patria noastră, prin grija Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne, prin munca eroică a clasei noastre muncitoare și a întregului popor, au astăzi asigurate condiții de viață și învățătură, pentru dezvoltarea lor multilaterală, cum nu au avut niciodată generațiile din trecut.

Inițiind și aplicînd reforma învățămîntului, partidul și guvernul au făurit pentru copii o școală de tip nou, care îi pregătește temeinic pentru muncă, pentru viață. La orașe și sate s-au construit în ultimii zece ani peste 2.000 școli noi. Se lărgește permanent rețeaua școlilor de 7 ani. S-a dezvoltat, de asemenea, învățămîntul mediu, tehnic și profesional; numărul acestor școli și al elevilor s-a dublat. S-au creat numeroase instituții extrașcolare pentru copii, palate și case ale pionierilor, tabere, cluburi, biblioteci, teatre, parcuri, la activitatea cărora participă sute de mii de copii. O deosebită atenție se acordă la noi sănătății copiilor și dezvoltării lor fizice. În perioada vacanțelor îi așteaptă pe copii numeroase tabere aflate în cele mai pitorești locuri ale țării, la munte și la mare. Numai în acest an au fost cuprinși în tabere centrale, regionale și colonii peste 200.000 pionieri și școlari.

În patria noastră — Republica Populară Romînă — sub conducerea partidului, prin munca învățătorilor și profesorilor înaintați, a părinților și a organizațiilor U.T.M., cresc noi generații de constructori înflăcărați ai socialismului.

Un rol deosebit de important în educarea și creșterea copiilor îl are organizația de pionieri din Republica Populară Romînă. În cei 9 ani de existență, prin activitatea sa, organizația de pionieri, sub conducerea partidului și îndrumarea de zi cu zi a Uniunii Tineretului Muncitor, și-a cîștigat dragostea copiilor și prețuirea poporului nostru muncitor. Astăzi poartă cu mîndrie cravata roșie de pionier aproape 900.000 copii.

Plenara C.C. al U.T.M. apreciază că după cel de-al II-lea Congres al U.T.M., organizațiile U.T.M. și, sub îndrumarea lor, organizațiile de pionieri au desfășurat o activitate din ce în ce mai susținută pentru educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist, pentru cunoașterea trecutului revoluționar al poporului nostru, a frumuseților și bogățiilor patriei, sădind în inimile copiilor mîndria și demnitatea de cetățean al minunatei noastre țări.

Organizația de pionieri contribuie tot mai mult la dezvoltarea interesului și dragostei copiilor față de învățătură, la întărirea disciplinei în școală, la formarea și dezvoltarea la copii a trăsăturilor morale ca: cinstea, corectitudinea, hărnicia, curajul și inițiativa în muncă.

Multe acțiuni pionierești cum sînt: concursul „micilor naturaliști", al „micilor tehnicieni", concursurile cultural-artistice au devenit manifestări tradiționale îndrăgite de copii. Numai în acest an școlar au participat la aceste concursuri peste un milion pionieri și școlari.

Pionierii și școlarii participă cu entuziasm, după puterile lor, la acțiunile de folos obștesc aducîndu-și contribuția la strîngerea metalelor vechi, a maculaturii, la strîngerea spicelor, a plantelor medicinale, precum și la acțiunile de înfrumusețare a orașelor și satelor patriei noastre. În acest an pionierii și școlarii au strîns peste 165.000 kg. hîrtie, 200.000 kg. grîu din spice. Sute de mii de pionieri și școlari au participat la diferite acțiuni de muncă voluntară.

Cu toate succesele obținute, plenara C.C. al U.T.M. constată că în munca U.T.M. în rîndul pionierilor și școlarilor, precum și în activitatea organizației de pionieri, continuă să existe încă lipsuri.

În unele unități și detașamente, pionierilor nu li se fac îndeajuns cunoscute realizările regimului nostru de democrație populară, viața nouă a orașelor și satelor patriei noastre. Unii instructori de pionieri, profesori și învățători nu explică copiilor pe înțelesul lor politica internă și externă a statului nostru, principalele evenimente politice interne și internaționale.

Organele și organizațiile U.T.M. se ocupă insuficient de cultivarea la copii a dragostei față de munca fizică. Se organizează puține activități educative și practice pentru a orienta absolvenții școlilor de 7 ani către învățămîntul profesional, tehnic și agricol pentru ca aceștia să îndrăgească meseriile direct productive, pentru a deveni muncitori harnici și pricepuți în uzine, pe șantierele de construcții și pe ogoarele patriei noastre.

În activitatea unităților și detașamentelor de pionieri se neglijează explicarea și lămurirea pe înțelesul copiilor, a conținutului antiștiințific al misticismului și superstițiilor.

Cauza principală a acestor lipsuri o constituie faptul că îndrumarea și conducerea practică, de zi cu zi, a activității organizației de pionieri, nu a devenit încă o preocupare permanentă a tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. Sînt încă comitete regionale, raionale și orășenești U.T.M. care nu se ocupă cu toată grija și răspunderea de selecționarea, pregătirea și perfecționarea continuă a cadrelor care muncesc cu pionierii. Sînt solicitați puțin în munca de educare și creștere a copiilor învățătorii, profesorii și părinții copiilor.

În scopul îmbunătățirii muncii politico-educative și organizatorice a U.T.M. în rîndul pionierilor și școlarilor, plenara Comitetului Central al U.T.M.

HOTĂRĂȘTE:

1. În centrul atenției organelor și organizațiilor U.T.M. în munca cu pionierii și școlarii trebuie să stea dezvoltarea în rîndul copiilor a patriotismului socialist, a dragostei și devotamentului nemărginit față de patria noastră — Republica Populară Romînă, față de Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și îndrumătorul poporului nostru, părintele iubit al copiilor din țara noastră. Să dezvoltăm și mai mult în rîndurile copiilor dragostea și prietenia frățească cu copiii din Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, cu copiii oamenilor muncii din întreaga lume. Este necesar să stimulăm mai larg inițiativa pionierilor, să îmbunătățim conținutul activității unităților și detașamentelor de pionieri.

Organele și organizațiile U.T.M. să îndrume unitățile de pionieri astfel încît să se organizeze în fiecare școală concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal". În fiecare unitate, detașament și grupă de pionieri să se organizeze periodic vizite, excursii, marșuri pionierești pentru cunoașterea bogățiilor și frumuseților satului, comunei, orașului, raionului și regiunii respective, a realizărilor obținute de regimul democrat-popular în construcția socialismului. Să asigurăm ca fiecare unitate de pionieri să participe la păstrarea și îngrijirea monumentelor legate de lupta partidului și poporului nostru, a celorlalte popoare frățești. La adunări pionierești, la focuri de tabără, să fie invitați activiști de partid și stat, muncitori fruntași, militari ai forțelor noastre armate, care să povestească copiilor despre viața din trecut și azi a poporului și copiilor, să le vorbească despre perspectivele luminoase ce se deschid prin construcția socialismului, în fața poporului nostru și a generațiilor sale viitoare. Aceste acțiuni să fie urmate de învățarea de cîntece, poezii și jocuri cu conținut patriotic și revoluționar. Prin întreaga activitate a organizației de pionieri, prin adunările pionierești, să facem permanent cunoscut pionierilor și școlarilor, pe înțelesul lor, politica internă și externă a statului nostru democrat-popular, principalele evenimente politice interne și internaționale, aspecte din viața copiilor din U. R. S. S. și din celelalte țări socialiste, a copiilor oamenilor muncii din întreaga lume. Este necesar ca în fața pionierilor să apară clar cine sînt prietenii și cine sînt dușmanii poporului nostru.

2. Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. trebuie să orienteze munca unităților și detașamentelor de pionieri pentru ca acestea să considere ca una din principalele lor sarcini dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei față de învățătură, față de însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală. Prin întreaga lor activitate, unitățile de pionieri trebuie să contribuie la dezvoltarea dragostei față de munca fizică și a interesului pentru minunatele cuceriri ale științei și tehnicii. În acest scop în unitățile și detașamentele din orașe se vor organiza adunări închinate noutăților din știință și tehnică, discuții pe înțelesul copiilor despre realizările obținute în domeniul științei și tehnicii, vizitarea cabinetelor tehnice din întreprinderi și instituții. Să orientăm mai mult activitatea organizației de pionieri pe linia educării pionierilor și școlarilor astfel încît aceștia să îndrăgească meseria de strungar, electrician, sudor, constructor, lăcătuș, miner etc., pentru a deveni muncitori harnici și pricepuți în fabrici și uzine.

Să se creeze cît mai multe cercuri tehnice specifice ramurilor economice ale orașului sau raionului respectiv. În cadrul concursului „micilor tehnicieni" să se pună mai mult accent pe cercurile de: lăcătușerie, ti-

(Continuare în pag. 4)

ȘTIRI DIN ȘCOLI

Frecvență bună

La urmare a măsurilor luate în perioada de pregătire a deschiderii noului an școlar, cei 113 elevi din clasele I-IV de la școala din comuna Cetățeni (raionul Muscel) și cei 204 elevi de la școala de patru ani din comuna Slobozia de Sus (raionul Găești) sînt prezenți cu toții la lecții, zi de zi de la deschiderea cursurilor.

O frecvență foarte bună a elevilor au asigurat cadrele didactice de la școlile de 4 ani din comunele Buldești (raionul Costești), Constantinești (raionul Potcoava), Lătărești și Orlești (raionul Drăgășani). La școlile de 7 ani din comunele Zidaru (raionul Potcoava), Coteana și Piatra-Sat (raionul Slatina), Balta-Sărata și Păcălești (raionul Drăgănești) s-a obținut de asemenea o frecvență de sută la sută.

Sînt numeroase școlile de 7 ani din regiunea Pitești care au reușit să cuprindă în întregime absolvenții clasei a IV-a în clasa a V-a. Asemenea școli sînt cele din comunele Ștefănești, Partizani și Pecșcov (raionul Pitești), Păușești-Măglavi (raionul Vîlcea), Păduroiu (raionul Vedea) etc.

I. RADU
Pitești

Muncă susținută

În școlile de 7 ani din comunele Pogoanele și Silișlea (raionul Pogoanele), Pietroșița, Valea-Lungă-Cricov, Riul Alb (raionul Pucioasa), Clondiru, Țintești, Movila Banului (raionul Mizil) etc. sînt cuprinși în clasa a V-a toți absolvenții clasei a IV-a. La aceste școli încă din prima zi frecvența la clasele I-VII este de sută la sută.

Situația se datorește faptului că directorii de școli și cadrele didactice au desfășurat din timp o muncă organizată și susținută. La școala de 7 ani din Pietroșița, de exemplu, tov. Vasile Haralambie, directorul școlii, a inițiat alcătuirea de echipe formate din pedagogi, deputați și părinți ai elevilor care au făcut vizite la domiciliul absolvenților clasei a IV-a, cu scopul de a-i convinge să-și continue studiile. În ședințe cu părinții s-a vorbit despre necesitatea învățămîntului de 7 ani. Tov. Alex. Pătru, directorul școlii de 7 ani din comuna Pogoanele, a folosit în munca de convingere și pe absolvenții clasei a IV-a, care și-au manifestat încă de la închiderea anului școlar trecut dorința de a se înscrie în clasa a V-a.

DUMITRU TEODORESCU
Ploești

Produse utile

În atelierele școlii de meserii din Timișoara, numeroși ucenici își însușesc deprinderile necesare pentru a deveni buni strungari, electricieni, fierari și mecanici auto.

Dotate cu noi și numeroase utilaje și aparate de măsură și control, atelierele școlii au fost transformate de fapt într-o mică întreprindere, în care se execută diverse comenzi primite de la unitățile socialiste din localitate.

În afară de aceste comenzi, ucenicii lucrează și la confecționarea diverselor unelte și scule, destinate înzestrării atelierelor de politehnizare ale școlilor de cultură generală. Pînă în prezent au și fost executate 1000 bucăți menghine paralele de 130 mm. care au fost expediate școlilor din regiune.

EMIL MILIN
Timișoara

Succese

Activitatea cultural artistică este bine organizată la școala de meserii din Focșani. În cadrul activității cercurilor literare, artistice, sportive etc. sînt cuprinși toți ucenicii școlii. A fost consacrată o zi pe săptămînă—joia după amiază — prezentării de programe cultural-artistice pe clase sau pe grupe, urmate de discuții. Aceasta contribuie la antrenarea ucenicilor în munca artistică și la îmbogățirea cunoștințelor lor de cultură generală.

Spectacolele artistice date de ucenicii școlii de meserii la căminele culturale din localitate și din raion s-au bucurat de un deosebit succes.

Prof. EMILIA ARGHIRESCU
Focșani

Condiții mai bune

Un nou local de școală de 7 ani a fost dat în folosință în satul Voivoda. Prin aceasta, s-au creat condiții pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din sat.

VALERIU DOBRE
satul Voivoda
comuna Moșteni
raionul Alexandria

Prin contribuție locală

Copiii țăranilor din comuna Cristești erau nevoiți să parcurgă pînă la școala din comuna vecină 4-5 km. Prin contribuția țăranilor muncitori, comuna are acum un local propriu de școală, un local spațios în care munca se poate desfășura în cele mai bune condițiuni.

C. T. COASA
comuna Cristești,
raionul Pașcani

Practica ucenicilor din Pălținiș-Ciuc

Activitatea practică a ucenicilor de la școala de meserii din Pălținiș (Regiunea Autonomă Maghiară) se desfășoară pe baza unui plan de producție, întocmit pe meserii și ani de studii, astfel încît complexitatea lucrărilor să corespundă programei de învățămînt teoretic și fazelor de instruire a viitorilor metalurgiști.

Fiecăruj ucenic îi sînt asigurate locul său de muncă, mașina unealtă și sculele necesare, fapt care contribuie la buna desfășurare a lecțiilor de instruire practică.

Planul de producție al școlii este defalcat pe grupe de meserii și cunoscut de ucenici. Pentru a avea în permanență o evidență a îndeplinirii lui, în fiecare secție a fost întocmit un grafic de urmărire.

Datorită condițiilor optime de muncă și unei bune îndrumări primite din partea profesorilor și maiștrilor, ucenicii execută produse de calitate, ca numeroase piese pentru motoare Diesel, axe pentru mașini de degroșat și chiar mașini de degroșat în întregime.

C. MUNTEANU
Pălținiș — Ciuc

Concursul artiștilor amatori

A început faza regională a Festivalului de teatru „I. L. Caragiale". În diverse centre raionale se întîlnesc în întrecere echipele meritorii care au învins în etapele comunale și raionale.

La Găești s-au întîlnit duminica trecută echipele teatrale din Glîmbocata, raionul Topoloveni, Bălilești, raionul Mușcel și comuna Ștefan cel Mare din raionul Găești. Echipele au dovedit pricepere în alegerea repertoriului. Atît învățătorii care se ocupă de instruirea echipelor cît și directorii căminelor culturale și-au dat seama de necesitatea includerii în repertoriu a acelor piese care răspund problemelor de viață ale țărănimii muncitoare. Amintim printre acestea piesele lui Tiberiu Vornic, „Tîrgul inimilor" și „Răfuiala". S-a văzut din această orientare a repertoriului că echipele artistice de amatori participante la concurs și-au dat seama de rolul pe care trebuie să-l aibă mișcarea artistică de amatori în ridicarea nivelului cultural al maselor.

Faza regională a festivalului de teatru „I. L. Caragiale" abia a început. S-ar cuveni să se dea o atenție deosebită popularizării spectacolelor. Scopul acestui concurs nu este numai acela de a încuraja o mișcare artistică de amatori și de a afirma o echipă sau alta, ci și de a atrage un public cît mai numeros. Din acest punct de vedere organizarea concursului de la Găești a lăsat de dorit.

Se cuvine să menționăm eforturile învățătorilor care s-au străduit îndelung să ridice calitatea echipelor din comunele lor, să organizeze cît mai multe spectacole și să le pregătească temeinic. Demnă de laudă este activitatea învățătorilor din Bălilești care au montat concomitent piese românești și sovietice la patru formațiuni teatrale. Odată terminat concursul, frumoasa activitate a instructorilor și a actorilor amatori nu trebuie să înceteze. Ei sînt datori să-și îndeplinească mai departe înalta sarcină de a contribui prin teatru la educația oamenilor muncii.

B. M.

Pentru dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în U. R. S. S

Memoriul lui N.S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

La 21 septembrie, „Pravda" a publicat memoriul lui N. S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S., consacrat problemelor întăririi legăturii școlii cu viața și dezvoltării continue a sistemului învățămîntului public din U.R.S.S.

N. S. Hrușciov relevă că în cei 40 de ani de putere sovietică, învățămîntul mediu și superior din Uniunea Sovietică a obținut succese mari. În Rusia prerevoluționară, în 1914, în școlile primare și medii învățau în total 9.600.000 de elevi; în anul școlar 1957-1958, numărul elevilor din școlile sovietice de cultură generală a fost de 28.700.000, iar împreună cu școlile de adulți — 30.600.000. Deosebit de mari sînt succesele obținute de învățămîntul public într-o serie de republici unionale, a căror populație a fost în trecut aproape în întregime analfabetă. În Rusia prerevoluționară, în instituțiile de învățămînt superior și în școli tehnice învățau în total 182.000 de studenți. În prezent numărul lor este de peste 4 000.000.

N. S. Hrușciov arată că astăzi școala sovietică de zece ani nu îndeplinește sarcinile pregătirii tineretului pentru viață, ci îl pregătește numai pentru intrarea în instituțiile de învățămînt superior. Subliniind că în actualele condiții în instituțiile de învățămînt superior ale U.R.S.S. pot fi admise cîmd aproximativ 450.000 de persoane, N. S. Hrușciov arată că în perioada 1954-1957 din rîndul absolvenților școlilor medii nu au intrat în școli superioare și tehnice peste 2 500.000 de persoane.

N. S. Hrușciov subliniază că școala sovietică este chemată să pregătească nu numai oameni multilateral instruiți care să cunoască bine bazele științei, dar totodată oameni capabili pentru o muncă fizică sistematică. Toți elevii, fără excepție, arată N. S. Hrușciov, ar trebui incluși, după absolvirea a 7-8 clase, în munca de folos obștesc în întreprinderi și în colhozuri.

N. S. Hrușciov propune să se împartă învățămîntul mediu în două etape: prima — școala de șapte sau opt ani în care învățămîntul să fie obligatoriu pentru toți; a doua etapă — de 2—3 ani pentru obținerea de cunoștințe profesionale, diferențiate pentru orașe și sate.

N. S. Hrușciov consideră posibilă și o altă cale de continuare a învățămîntului pentru tineretul care a absolvit școala de opt ani și anume: munca în producție și concomitent învățătura la cursuri profesionale.

N. S. Hrușciov consideră indicat ca a doua etapă a învățămîntului mediu s-o constituie învățămîntul tineretului în școli serale și fără frecvență, fără întreruperea muncii în producție. Trebuie evitată o asemenea situație, arată N. S. Hrușciov, cînd școlile serale își pun drept sarcină numai pregătirea pentru intrarea în instituții de învățămînt superior. În aceste școli elevii trebuie să aibă posibilitatea ca, paralel cu învățămîntul mediu general, să-și adîncească cunoștințele profesionale. Încă din școală trebuie începută pregătirea oamenilor pentru producție, pentru o muncă utilă în societate — subliniază N. S. Hrușciov. El propune să se acorde avantaje acelor elevi ai școlilor pentru tineretul muncitor și sătesc care îmbină cu succes învățătura cu munca în producție și, printre altele, să fie scutiți 2—3 zile pe săptămînă de muncă în producție pentru ca în aceste zile să se poată consacra pe deplin învățăturii, pentru a se evita suprasolicitarea elevilor, N. S. Hrușciov propune ca durata învățămîntului în aceste școli să fie fixată la 3—4 ani. El subliniază că dezvoltarea largă a rețelei de școli serale și fără frecvență va da tuturor celor care doresc acest lucru posibilitatea de a absolvi școala medie, iar apoi și învățămîntul superior.

În memoriu se propune ca pentru copiii deosebit de talentați să existe, ca o excepție, școli medii corespunzătoare în care își vor însuși cunoștințele de școală medie necesare pentru continuarea învățăturii în instituțiile corespunzătoare de învățămînt superior.

N. S. Hrușciov subliniază că pentru înfăptuirea proiectatei reorganizări este necesară o perioadă de trecere de 3—4 ani în cursul căreia trebuie menținut un anumit număr al școlilor de zece ani existente în momentul de față.

Relevînd că în prezent mulți tineri care termină școlile superioare nu cunosc bine practica și nu sînt pregătiți suficient pentru munca în producție, N. S. Hrușciov propune să se efectueze și o reorganizare a școlii superioare sovietice. Sistemul învățămîntului superior, scrie el, trebuie reorganizat, învățămîntul superior trebuie apropiat de producție și legat cu adevărat de producție.

În memoriu se propune ca în școlile superioare să fie primiți tineri care au deja experiență în viață, un stagiu de muncă practică, care și-au manifestat aptitudinile și dorința de a continua învățătura. Trebuie să se țină seama însă nu numai de dorința candidatului, ci și de aprecierea dată activității sale de către organizațiile obștești.

N. S. Hrușciov subliniază că în dezvoltarea școlii superioare sovietice trebuie să se urmeze îndeosebi linia învățămîntului seral și fără frecvență. El este de părere că în majoritatea instituțiilor de învățămînt superior studenții trebuie să urmeze primii 2—3 ani de cursuri fără a-și întrerupe munca în producție. Începînd din al treilea an, ei trebuie scutiți de muncă în producție 2—3 zile pe săptămînă și abia în ultimii doi ani de învățătură studenții trebuie scutiți complet de această muncă, cu excepția timpului necesar pentru practica în producție.

N. S. Hrușciov propune să se reia practica înființării de uzine-școli tehnice superioare. El subliniază că în școlile superioare trebuie să existe o largă bază pentru munca practică a studenților și că aceste școli trebuie organizate, în special, pe lîngă întreprinderi și mari gospodării agricole.

N. S. Hrușciov propune ca măsurile cuprinse în memoriul său să fie discutate pe larg pe linie de partid și de stat, precum și în presă, iar hotărîrile concrete cu privire la reorganizarea școlii să fie adoptate definitiv în cadrul sesiunilor Sovietelor Supreme ale republicilor unionale.

Sărbătoare la Poiana

Mîine va fi sărbătoare la Poiana... Poiana e o comună din raionul Sebeș-Alba. Locuitorii ei sînt ciobani. Ciobani îndrăgostiți de artă. Ei vor sărbători mîine 50 de ani de la înființarea corului lor.

Vreun bătrîn, încovoiat de vîrstă, își va aminti de alte vremuri cînd, împreună cu alți tovarăși, însoțind turmele de oi, în sunetul monoton al tălăngilor, colindă țara în căutarea pășunilor. Pe coamele munților, pe întinderile nesfîrșite ale Bărăganului, prin bălțile Dunării, poenarii au purtat în sufletul lor, asemeni întregului popor, durerea celor osîndiți la asuprire, simțămintele de tristețe sau revoltă, de iubire sau de dor. Și uneori seara strînși în jurul focului, la ora poveștilor, au prins a îngîna melodii de aur. Atunci, poate vocea cristalină a unei tinere băcițe a vrăjit inimile ciobanilor. Sunetele pe care le mîngîiau buzele acestei cîntărețe cu apinci nu erau cu nimic mai prejos de cele ale unei mari artiste. Dar băcița nu avea să ajungă niciodată artistă...

Cu mulți ani în urmă, un învățător entuziast a îndrăznit să încerce să valorifice calitățile artistice ale țăranilor din Poiana Dar ciobanii cu chipurile înăsprite de necazuri, de vînturi și ploi, hărțuiți de grija pîinii de toate zilele, nu aveau vreme de serbări și coruri. Mai tîrziu, un alt învățător, mai perseverent decît primul, reia inițiativa acestuia și în 1908, după mai multe încercări infructuoase, după numeroase deceptii, reușește să înjghebe din elevii pregătiți și educați de el un cor solid, de aproape 50 de persoane a cărui tradiție a fost păstrată pînă astăzi.

Pînă în zilele republicii, corul din Poiana s-a mărginit la mici succese locale, la admirația poenarilor și atît. Dacă vremurile nu s-ar fi schimbat, minunatul cor din Poiana ar fi fost sortit să moară pierdut în anonimat. Vremurile s-au schimbat însă și, odată cu ele, viața oamenilor din Poiana. Corul începe să iasă din ce în ce mai des din comună. Pe scenele orașelor din împrejurimi obține „bis-uri" și ropote prelungite de aplauze. În viața corului se înscriu file de calendar de neuitat. La 17 aprilie 1949, la primul concurs pe țară de coruri sindicale, fața județeană, Mărioara Ghișe, solista corului, cucerește inimile. „Învîrtita" electrizează sala. Două săptămîni mai tîrziu corul din Poiana evoluează pe scena teatrului Giulești. Aici se înscrie primul mare succes al ciobanilor cîntăreți din Poiana. Corul poenarilor este dinstins cu premiul III. Solista, Mărioara, o ciobăniță, stîrnește simpatia tuturor. La întrebările ziariștilor răspunde simplu: „Am 7 clase primare făcute la noi în sat și sînt băcița la stîna Doamnei din munții Făgărașului". Urmează o îndelungată perioadă de concursuri și concerte, nimeroase medalii și premii. Pe scenele din București, Hunedoara, Deva, Petroșani, Lupeni corul poenarilor devine din ce în ce mai cunoscut. Tineri din toate colțurile lumii îi admiră și îi aplaudă în 1953 cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

Pentru merite deosebite în domeniul culturii de masă, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne a conferit, printr-un decret, corului Ordinul Muncii clasa II-a iar unor membri ai corului Ordinul Muncii clasa III-a și Medalia Muncii.

Mîine va fi sărbătoare la Poiana...

Sărbătoarea poenarilor nu are numai caracterul unei simple aniversări, ci cuprinde în ea semnificații de simbol. Este o sărbătoare a stimei și respectului de care se bucură în regimul nostru geniul poporului, arta și creația populară. Serbînd victoria artei populare țîșnite din anonimat, în anii noii orînduiri, poenarii nu vor uita mîine să aducă un prinos și acelor dascăli modești și sîrguitori care s-au străduit luptînd cu greutățile să scoată la lumină comorile ascunse în sufletul acestor ciobani.

OCTAVIAN BUZESCU

Îndrumări privind predarea fizicii şi chimiei în strînsă legătură cu însuşirea cunoştinţelor agricole

Agricultura noastră în continuă dezvoltare are nevoie de cadre noi de tehnicieni şi muncitori agricoli, capabile să organizeze şi să îndrume cu competinţă acest important sector economic, să aplice cu pricepere metodele ştiinţifice de muncă şi să folosească marile cuceriri ale tehnicii moderne.

Şcoala are înalta misiune de a asigura cadrele necesare tuturor ramurilor de producţie ale economiei noastre naţionale printre care agricultura ocupă un loc de seamă. Viitorii absolvenţi ai şcolilor de 7 ani trebuie să-şi însuşească temeinice cunoştinţe şi deprinderi agricole.

Predarea fizicii şi chimiei poate contribui în mare măsură la pregătirea elevilor pentru această muncă. O seamă de cunoştinţe de fizică şi chimie îşi găsesc aplicare în agricultură. De aceea cunoştinţele de fizică şi chimie pot şi trebuie să fie predate în strînsă legătură cu problemele agriculturii.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice care predau aceste discipline, dăm îndrumările privind legarea predării fizicii şi chimiei de agricultură, în clasele V-VII.

FIZICA

Clasa a VI-a

La tema „MĂSURĂRI DE LUNGIME, DE SUPRAFAŢĂ, DE VOLUM, DE MASĂ. DENSITATEA CORPURILOR"

În legătură cu măsurarea lungimilor se va arăta cum se face: măsurarea adîncimii arăturii cu ajutorul brazdometrului, care se poate construi uşor din două şipci de lemn, legate între ele în aşa fel încît să alunece una de-a lungul celeilalte, iar în lipsa lui cu ajutorul unei rigle gradate obişnuite; măsurarea înălţimii plantelor cu linia gradată; măsurarea înălţimii animalelor cu bastonul lui Lydtin (dispozitiv de forma unui dreptunghi cu laturile orizontale mobile pentru a putea încadra animalul a cărui înălţime se măsoară); măsurarea diametrului arborilor cu compasul forestier etc.

La lucrarea de laborator nr. 3, se vor face şi cîntăriri ale unor volume determinate de grîu şi de porumb, calculîndu-se apoi, pe această bază, greutăţile hectolitrice ale grîului şi porumbului cîntărite.

La tema „FORŢA ŞI GRAVITATE. MĂSURAREA FORŢEI"

Se va arăta cum se face măsurarea forţei de tracţiune a animalelor sau tractorului cu ajutorul dinamometrului cu arc.

La tema „PRESIUNEA"

În legătură cu studierea forţei de apăsare şi a presiunii se va da ca exemplu de micşorare a presiunii pe sol folosirea şenilelor la unele tipuri de tractoare agricole sau a roţilor cu obadă lată la alte tipuri de tractoare şi la unele maşini agricole care au greutate mare.

Tot referitor la presiune se vor da cunoştinţe cu privire la presarea solului după semănare cu tăvălugul neted, tăvălugul dinţat sau tăvălugul inelar, şi la afînarea lui cu diferite unelte (grapă, netezitoare) arătîndu-se pe scurt şi rolul acestor lucrări în cultivarea plantelor agricole.

De asemenea li se poate vorbi elevilor despre folosirea presiunii (presarea cu ajutorul unor prese speciale) la obţinerea diferitelor sorturi de brînzeturi din caş.

În legătură cu transmiterea presiunii prin lichide li se va vorbi elevilor despre folosirea presei hidraulice sau a principiului său de construcţie la fabricarea uleiului, presarea tinului, bumbacului şi la frînarea hidraulică a roţilor autovehiculelor (autocamioane, tractor).

În legătură cu studierea legii vaselor comunicante se vor da cunoştinţe cu privire la folosirea nivelei la determinarea înclinării terenurilor şi cu privire la efectuarea reţelei de canale provizorii şi rigole pentru irigarea terenurilor. O aplicaţie zootehnică ce va interesa mult pe elevi va fi arătarea principiului de funcţionare a adăpătoarelor automate cu clapetă cu ajutorul cărora animalele din grajd obţin apă în cantitate nelimitată şi la orice oră din zi şi noapte, proaspătă, curată şi corespunzătoare cu necesităţile individuale ale oganismului, ceea ce desigur ridică starea generală de întreţinere a animalelor şi deci producţia (de lapte etc.)

Cu ocazia studierii presiunii atmosferice şi a pompelor pentru lichide şi gaze se vor da elevilor cunoştinţe despre multiplele aplicaţii ale acestor aparate în agricultură. Astfel pompele aspiro-respingătoare cu piston sînt folosite în instalaţiile de apă unde înălţimea de aspiraţie a apei atinge 6—7 m; maşinile şi aparatele de stropit pentru combaterea dăunătorilor (vermorel etc.) se bazează pe compresiune, deoarece în timpul lucrului pompa aspiră aer din atmosferă şi-l comprimă în rezervor, iar aerul comprimat apasă asupra lichidului ce se găseşte în rezervor şi-l împinge pe conductă înspre dispozitivul de pulverizare; transportoarele pneumatice folosite în bucătăriile funajere, la mori etc. se bazează pe deplasarea pe conducte a produselor cu ajutorul unui curent de aer comprimat produs prin aspirare-refulare; aparatul de muls în 3 timpi se bazează pe principiul sugerii laptelui cu ajutorul unei pompe de vid (primul timp); al doilea timp este timpul de stringere în care sfîrcul ugerului este presat de cilindrul paharului de muls şi serveşte pentru masajul sfîrcului şi restabilirea în el a circulaţiei normale a sîngelui; în sfîrşit al treilea timp este timpul de repaus. Aparatul de muls uşurează considerabil munca, măreşte productivitatea muncii de peste 2 ori şi asigură obţinerea unui lapte mai curat.

La tema „FORŢA CARE ACŢIONEAZĂ ASUPRA CORPURILOR SCUFUNDATE ÎN LICHIDE ŞI GAZE"

Se vor studia areometrele (lactometre, alcoolmetre), instrumente folosite larg în gospodăriile agricole, transportul lemnelor pe apă etc.

La tema „MIŞCAREA MECANICĂ"

Cu ocazia studierii vitezei şi a unităţilor ei se pot face lucrări practice de determinare a vitezei unui rîu pe baza măsurării timpului în care un plutitor aruncat într-un punct al rîului parcurge o distanţă măsurată dinainte pe mal. Plutitorul cu care se execută măsurătoarea se face dintr-o sticlă de un litru, în care se găseşte cam un un sfert apă şi care este astupată cu un dop bun, care să nu permită intrarea sau ieşirea apei. Se va arăta că determinarea vitezei riului este necesară etapei cînd se proiectează construirea unei microcentrale, care să funcţioneze cu ajutorul curentului de apă al riului.

În legătură cu aplicaţiile agricole ale forţei centrifuge se vor da elevilor în primul rînd cunoştinţe sumare despre pompele centrifuge care au folosire foarte largă pentru captarea apei din surse deschise şi chiar din puţuri săpate cu adîncime mică, datorită faptului că pot fi acţionate uşor, că sînt economice şi că sînt foarte rapide. De asemenea se vor arăta şi alte aplicaţii ale forţei centrifuge ca de exemplu: maşina centrifugă pentru împrăştierea varului RIT (cu ajutorul a două discuri puse în mişcare de osie roţilor de transport); separatoarele centrifugale pentru scoaterea mierei din faguri sau pentru separarea cristalelor de zahăr din soluţie (separatorul are forma unui cilindru cu pereţele de reţea metalică, care, fiind pus în rotaţie rapidă, face ca mierea din faguri sau apa din zahăr să fie aruncată prin ochiurile reţelei); separatoarele de smîntînă care se rotesc cu viteză foarte mare (6000-10000 rotaţii pe minut), ceea ce determină împingerea grăsimii cu o oarecare cantitate de lapte spre centrul aparatului, în timp ce restul laptelui cu densitate mai mare este aruncat spre periferie; butirometrele care sînt eprubete cu probe de lapte care sînt supuse (în prezenţa unor substanţe chimice) unei rotiri cu viteză mare într-o centrifugă, ceea ce determină separarea untului şi face posibilă măsurarea lui etc.

În legătură cu studierea frecării se vor da exemple de folosire şi de mărire sau micşorare a frecării (roţile cu fricţiune şi roţile dinţate de la diferite maşini agricole, rulmenţii, care sînt organe de maşini de răspîndire generală pentru micşorarea frecării în toate maşinile şi deci şi la maşinile agricole, roţile de moară, transmisia prin curele, lagărele etc.

La tema „LUCRUL MECANIC ŞI PUTEREA"

Se va arăta elevilor că puterea tractorului exprimată în cai putere se notează uneori prin numere aşezate lîngă marca tractorului, de exemplu: S T Z 15/30. Primul număr indică puterea de tracţiune ce se poate folosi la remorcarea maşinilor agricole, iar al doilea număr indică puterea motorului tractorului.

Deseori se precizează numai puterea motorului tractorului: K D 35; S. 60 etc. Calcularea lucrului mecanic pe care-l pot face diferitele tipuri de tractoare sau a puterii cînd se dă timpul şi lucrul mecanic făcut în arătură sau la alte lucrări agricole va provoca un interes mai eficace în însuşirea cunoştinţelor de fizică.

La tema „ENERGIA"

Se va arăta modelul de roată hidraulică şi se va vorbi despre folosirea ei la mori sau a turbinelor hidraulice la hidrocentrale.

La tema „MECANISME SIMPLE"

În legătură cu studierea pîrghiilor se va arăta că astfel de mecanisme se găsesc pretutindeni în alcătuirea tractoarelor şi maşinilor agricole putîndu-se da nenumărate exemple, greutatea constînd numai în alegere. Astfel se întîlneşte pîrghia la: mecanismele şi pîrghiile de comandă ale tractorului: maneta de reglare a adîncimii de lucru a plugurilor tractate; pîrghia de cuplare sau de decuplare a dispozitivelor de plantare şi a brăzdarelor de la maşina de plantat cartofi S K 2, pedala de apăsare a dinţilor de la grebla cu tracţiune animală pentru fîn, pîrghiile de ridicare şi coborîre a brăzdarelor de la semănătorile de cereale de tip I.A.R. 511 şi S.C. 30 etc.

Cu ocazia studierii scripetelui se va exemplifica folosirea acestuia la maşinile agricole prin maşina pentru clădit stoguri cu macara. Braţul macaralei este prevăzut cu scripete, peste care e trecut cablul cu ajutorul căruia se mişcă ghiarele de oţel care cuprind fînul.

Folosirea planului înclinat în agricultură poate fi exemplificată prin maşina de adunat fînul în căpiţe pusă în mişcare tot de tractor. La această maşină, fînul adunat este trecut în buncăr cu ajutorul transportorului care nu e decît un plan înclinat. Se va vorbi de asemenea despre curăţirea seminţelor (separarea lor de corpurile străine) care se poate face cu ajutorul unui plan înclinat de pînză ce se mişcă în sus cu ajutorul a 2 suluri şi pe care se toarnă seminţele ce trebuie curăţate. Datorită frecării deosebite a diferitelor feluri de seminţe unele cad pe planul înclinat, iar celelalte sînt reţinute pe pînză.

La tema „DILATAŢIA CORPURILOR"

În legătură cu dilataţia corpurilor se vor da cunoştinţe despre influenţa dilataţiei şi contracţiei straturilor superior al rocilor şi mineralelor în procesul de ruptură şi mărunţire a rocilor şi de formare a solului.

În legătură cu studierea temperaturii şi cu măsurarea ei se vor da noţiuni despre importanţa folosirii sau menţinerii unor anumite temperaturi în diferite procese sau operaţii privind agricultura şi prepararea sau conservarea alimentelor ca: tratamentul termic pentru combaterea ciupercilor care constă în încălzirea în instalaţii speciale a seminţelor cu ajutorul apei fierbinţi; răcirea după recoltare a laptelui în răcitoare speciale formate din ţuburi metalice prin interiorul cărora circulă de jos în sus apa de răcire (citeodată cu gheaţă), laptele prelingîndu-se pe suprafaţa exterioară a tuburilor; pasteurizarea laptelui, adică încălzirea lui la o temperatură de 63-85°C, atît cît e necesar pentru a se distruge microorganismele, fiind apoi răcit brusc la cel mult + 4°C etc.

La tema „PROPAGAREA CĂLDURII"

Se va vorbi elevilor despre protecţia pe care o oferă zăpada semănăturilor de toamnă şi deci despre importanţa reţinerii ei pe ogoare, despre acoperirea unor plante cu pale ca să nu degere.

La tema „MĂSURAREA ENERGIEI CALORICE"

Se va arăta importanţa cunoaşterii puterii calorice a diferitelor feluri de combustibil pentru a putea întrebuinţa pe cel mai economic şi cel mai avantajos într-o anumită împrejurare: încălzirea serelor, a grajdurilor, folosirea unui anumit fel de combustibil în maşinile termice etc.

La tema „SCHIMBAREA STĂRILOR DE AGREGARE"

În legătură cu studierea evaporării şi a factorilor care o condiţionează se vor arăta metodele care sînt folosite pentru combaterea evaporării apei din sol. Întrucît duşmanul cel mai atroce al apei din sol este vîntul, acţia directă cu acesta se duce prin plantarea perdelelor forestiere de protecţie. Pentru micşorarea suprafeţei de evaporare solul trebuie să fie netezit sau nivelat, suprafaţa fiind de asemenea afînată, creînd astfel o pătură de izolare care îl protejează contra evaporării. Se va vorbi despre folosirea evaporării la uscarea fînului, care e întins pe o suprafaţă cît mai mare, la uscarea boabelor care se face prin împrăştierea lor (suprafaţă mare) şi lopătare (punerea lor în contact cu aer neumezit); la răcirea laptelui prat, care se face prin pulverizarea laptelui (mărirea suprafeţei) într-o cameră specială unde el se usucă datorită unui curent de aer cald peste 100° (folosirea stării de agregaţie şi a temperaturii).

În legătură cu metodele care se vor da asupra importanţei lor pentru agricultură şi asupra necesităţi efectuării lucrărilor agricole la timp pentru a obţine rezultatele cele mai bune, ţinîndu-se seama de condiţiile de climă din ţara noastră.

La tema „MAŞINI TERMICE"

Cu ocazia studierii maşinii cu abur şi a explicării mecanismului bielă-manivelă, se va arăta că acest mecanism este folosit şi la alte maşini pentru transformarea mişcării rectilinii în mişcare de rotaţie sau invers. Astfel mecanismul aparatului de tăiere a mugurilor de recoltat reprezintă de asemenea un exemplu de mecanism bielă-manivelă. Mai tîrziu la studierea motorului cu ardere internă, se va cînd se va studia şi la aceste, în cazul motorului este glisiera, iar braţul arborelui manivelă şi cît în general acest mecanism se întîlneşte la foarte multe maşini agricole.

Explicînd-se ce e locomobila şi dîndu-se date despre funcţionarea ei se va arăta că deşi de putere mai mică decît alte maşini, ea continuă să fie folosită în multe părţi mai ales pentru acţionarea maşinii de treierat, fiindcă prezintă avantajul că are o construcţie simplă şi că poate funcţiona cu combustibil de calitate inferioară faţă de care şi rămăşiţe din producţia agricolă (paie, rumeguş de lemn etc.).

În legătură cu alcătuirea şi funcţionarea motorului cu combustie internă, programa clasei a VI-a prevede să se arate elevilor importanţa acestui motor pentru mecanizarea agriculturii socialiste şi să se dea cunoştinţe atît despre tractor şi combină cît şi despre alte maşini şi unelte agricole acţionate de el ca: plugul cu una sau mai multe brăzde, grapa cu dinţi, semănătoarea, secerătoarea simplă şi secerătoarea legătoare etc.

Manualul pentru clasa a VI-a conţine date asupra acestor probleme. Este necesar însă ca profesorii să acorde atenţie predării lor pentru ca elevii să înţeleagă funcţionarea acestora şi avantajele deosebite ale introducerii diferitelor maşini, care vor asigura mecanizarea continuă a agriculturii, care vor uşura şi mai mult munca agricolă şi vor ridica productivitatea agriculturii. Pentru aceasta la lecţii se vor folosi tablouri, planşe sau diafilme reprezentînd scheme de maşini agricole sau înfăţişarea lor în funcţiune, comparînd, la nivelul înţelegerii elevilor din clasa a VI-a, productivitatea lor cu cea atinsă prin vechile metode de lucru. Pe lîngă aceasta trebuie neapărat ca legat de aceste lecţii să se organizeze excursii sau vizite la un S.M.T. sau G.A.S. apropiat pentru ca elevii să vadă şi în realitate maşinile agricole, unele din ele chiar în funcţiune.

Clasa a VII-a

CAPITOLUL „OPTICA"

La tema „IZVOARE DE LUMINĂ"

Se va arăta elevilor rolul important pe care-l are lumina solară asupra dezvoltării plantelor. Asimilaţia clorofiliană nu are loc decît în orele cu lumină şi ea poate fi prelungită atunci cînd se creează posibilitatea măririi numărului de ore în care planta primeşte lumina. Se va insista asupra faptului că principalul izvor de lumină este soarele. Se va arăta însă că azi există din ce în ce mai multe posibilităţi de înlocuire a luminei solare prin folosirea surselor artificiale de lumină pe suprafeţe limitate. Astfel în sere unde se foloseşte lumina artificială în orele cînd nu se mai poate dispune de lumina solară, s-a constatat că dezvoltarea plantelor se face mult mai repede.

Se va arăta de asemenea că cele mai folosite izvoare de lumină sînt cele electrice — atît pentru sere cît şi pentru alte sectoare ale unei gospodării colective într-un sat electrificat (grajduri, cotete etc.). Li se va arăta pe de altă parte că uneori lumina este vătămătoare ca de exemplu în conservarea alimentelor (untul lăsat la lumină se strică), iarovizarea grîului, păstrarea legumelor în timpul iernii etc.

La tema „PROPAGAREA RECTILINIE A LUMINII"

Se va arăta elevilor cum se face alinierea pomilor ce se sădesc, a viţei de vie, a şoselelor, folosind jaloanele. Pentru fixarea modului de lucru se vor face exerciţii folosind metoda acelor şi apoi se vor face exerciţii pe teren.

La tema „REFLECŢIA LUMINII"

Trebuie să li se arate elevilor împrejurările în care se poate mări cantitatea de lumină ce trebuie proiectată asupra unui obiectiv, folosind oglinzile plane şi sferice (folosirea proiectorului în sere, arii, sectoare în care se execută anumite lucrări în timpul nopţii).

La tema „INSTRUMENTE OPTICE"

Se vor menţiona întrebuinţările crescînde ale microscopului pentru cercetarea diferiţilor microbi care provoacă îmbolnăvirea animalelor, a diferitelor bacterii, cercetarea granulelor de amidon, a calităţii fibrelor diferitelor plante textile (in, cînepă, bumbac).

De asemenea se va studia cu atenţie *aparatul de proiecţie* care trebuie să fie folosit mai ales la prezentarea diafilmelor cu subiecte legate de efectuarea diferitelor munci agricole, a operaţiilor de pregătire a semînţelor pentru semănat, a operaţiilor de prelucrare a produselor agricole de toate categoriile.

CAPITOLUL „ELECTRICITATEA"

La tema „CURENTUL ELECTRIC"

Se vor arăta avantajele întrebuinţării lui pentru încălzire, luminat, transporturi — în ceea ce priveşte instalaţiile mult mai uşor de realizat. Se va arăta necesitatea cunoaşterii mărimilor caracteristice curentului electric şi măsurării lor, pentru executarea instalaţiilor electrice în gospodăriile agricole, în comuna noastră, la arii. Li se va arăta elevilor că agricultura actuală merge mînă în mînă cu tehnica, iar tehnica modernă în sate este electrotehnica — aplicată în agrotehnica modernă.

Lucrările practice de instalare a circuitelor electrice, izolare şi altele — prevăzute în programă — trebuiesc executate cu cea mai mare atenţie.

La tema „REOSTATELE"

Se vor da exemple de folosire a reostatelor în diferitele instalaţii agricole (maşini de tăiat paie, motor care acţionează pompele de stropit, curăţitoare de porumb etc.) arătîndu-se modul lor de folosire în scopul micşorării intensităţii curentului electric şi deci a efectelor lui.

Tema „EFECTUL TERMIC AL CURENTULUI ELECTRIC"

Trebuie să fie, de asemenea, legată de aplicarea permanentă în gospodăriile agricole. Astfel se va arăta că s-au construit *incubatoare electrice* (clocitoare) care prin marea lor posibilitate de cuprindere reuşesc să înlocuiască un număr mare de cloşti. Trebuie să se explice principiul de construcţie şi de folosire a acestor incubatoare şi să se arate, chiar la o creşcătorie, aparatul în funcţiune. De asemenea, trebuie să se explice principiul construcţiei dispozitivului menit să înlocuiască cloşca (un fel de umbrelă prevăzută cu o oglindă concavă în interior, în focarul căreia se află un bec electric. Acesta trimite razele pe oglindă care le reflectă sub forma unui fascicol de raze paralele în interiorul încăperii). Se va arăta că sistemul de încălzitoare electrice se foloseşte şi pentru încălzirea artificială *a serelor*, a răsadniţelor, a solului, a aerului printr-un sistem de radiatoare exterioare sau interioare. Se va arăta, de asemenea, folosirea încălzirii electrice la: încălzirea aparatelor pentru uscarea cerealelor şi a aparatelor pentru uscarea sub presiune scăzută a fructelor, a legumelor etc.

Se va da atenţie deosebită înţelegerii construcţiei becului electric şi interpretării caracteristicilor menţionate pe el (voltajul şi Wattajul). Li se va arăta că becurile pe care este marcat voltajul de 110 volţi nu se pot folosi în instalaţii de 220 volţi pentru că filamentul lor se arde; de asemenea becurile de 220 volţi montate în circuite de 110 volţi, nu dau lumina corespunzătoare marcajului lor (40; 60; 75; 100 W.), ci mult mai mică. Trebuie să se arate elevilor împrejurările în care becul electric este folosit *la luminat şi cum se face instalarea lui în grajduri, sere, la arii, în magazii, în locuinţele colective sau particulare*. De asemenea se va arăta că becul, pentru faptul că filamentul incandescent emite şi lumină şi căldură în acelaşi timp, se întrebuinţează şi la încălzit încăperi mici (incubatoare — cloşti artificiale pentru adăpostitul puilor) şi că becul electric este folosit ca semnalizator al continuităţii unui circuit. Stingerea becului marchează întreruperea circuitului şi semnalizarea aceasta indică specialistului că e necesară reparaţia (la incubatoare, sere etc...).

De asemenea se va arăta că se poate modifica temperatura în interiorul spaţiului încălzit prin folosirea reostatelor în circuit cu ajutorul cărora se modifică intensitatea curentului electric. De asemenea este necesar ca elevii clasei a VII-a să viziteze ferme de stat cu instalaţii moderne, unde vor fi conduşi să vadă şi să cunoască aplicaţiile menţionate în aceste îndrumări.

Ca lucrare practică în ateliere sau în cercuri se pot construi de către grupuri de elevi, în colaborare cu profesorul de ştiinţe agricole, la atelierul gospodăriei sau al altei întreprinderi agricole locale, un incubator electric, un protector pentru pui etc.. Efectuarea acestor lucrări cere însă o orientare precisă a profesorilor şi apoi a elevilor pentru ca aparatele construite să poată fi experimentate şi folosite în gospodărie. De asemenea aceste lucrări trebuiesc bine organizate, în timp, pentru a nu supraîncarca pe elevi şi a-i feri astfel de efectuarea unei munci de proastă calitate. Pentru construirea diferitelor aparate şi instalaţii, elevii trebuie să fie instruiţi să folosească *ciocanul electric de lipit*.

La tema „ENERGIA ELECTRICĂ"

Se va stărui asupra valorii unităţilor de măsură. Li se va arăta elevilor care este costul unui consum de 1 kWh. Se va arăta apoi că consumînd 1 kWh se poate face una din următoarele operaţii: se treieră 100 kg. grîu; se selecţionează 1000 kg. grîne; se toacă 100 kg. nutreţ; se toacă 250 kg. paie; se pot mulge mecanic 40 vaci; se bat 36 kg. cînepă; se tund 50 de oi; se tesală 4 cai; se separă 100 l. lapte: se prepară 50 kg. unt; funcţionează timp de o oră un ferestrău circular de 150 mm.; sînt luminate 3 camere timp de 3 zile; se pompează 36 m.c. apă la înălţimea de 5 m.; se ară electric 200 m.p.; se clocesc electric 10 ouă; se alimentează un aparat de radio timp de 10 ore şi se rulează un film de cinematograf timp de o oră.

Se va arăta elevilor că oricare din aceste operaţii necesită în alte împrejurări o cheltuială mult mai mare decît în condiţiile efectuării lor prin consum de energie electrică.

Pentru ilustrarea acestui adevăr — profesorul se va îngriji ca să execute planşe în care prin imagini sugestive şi un text ajutător să se pună în evidenţă cele de mai sus (Executarea planşei poate forma obiectul unei activităţi în cercurile de elevi).

La tema „ELECTROMAGNETISMUL"

Se va arăta care este principiul *sortării seminţelor cu ajutorul maşinilor electromagnetice* moderne. Ca exemplu se va da separarea seminţelor de trifoi de cele de cuscută. Se va arăta că într-un amestec al acestor seminţe praful fin de pilitură de fier va adera pe suprafaţa seminţelor de cuscută care este aspră, şi nu va adera pe suprafaţa seminţelor de trifoi. Amestecul obţinut este lăsat să se scurgă peste un cilindru de alamă ce se roteşte şi care are o porţiune ce se află sub acţiunea unui cîmp magnetic puternic creat de un electromagnet aşezat în interior. Seminţele cu asperităţi pe care s-a fixat praful de pilitură de fier vor fi reţinute pe cilindru timp mai îndelungat decît cele lucioase care nu sînt supuse acţiunii cîmpului magnetic — şi în felul acesta ele sînt separate.

La tema „MOTORUL ELECTRIC"

După ce profesorul va întui atent cu elevii principiul construcţiei şi funcţionării motorului electric, folosindu-se de modelul dat de I.M.D. dar mai ales de un motor în mărime naturală al unei întreprinderi locale, va arăta multiplele întrebuinţări ale motorului electric în condiţiile unui sat sau ale unei gospodării agricole electrificate.

Se va arăta întrebuinţarea motorului la:

— acţionarea ferăstrăului de tăiat nutreţ şi lemne,

— acţionarea ferăstrăului pentru tăiat copacii în pădure,

— a aparatului de tuns oile, de tesălat cai,

— a mulgătorului pentru vaci,

— a centrifugei pentru separat untul din lapte şi a mierii din faguri.

— a bazotei de cereale, a batozelor de porumb, a tăietoarelor de nutreţ, a maşinilor de tăiat fructe, a trioarelor şi, în sfîrşit, *ca o perspectivă nu prea îndepărtată*, se va arăta folosirea motorului electric la *acţionarea tractoarelor* care vor pune în mişcare diferite maşini agricole.

La tema „ELECTRIFICAREA ŢĂRII"

După ce se menţionează principalele termo şi hidrocentrale din ţară şi principiul instalării lor, este bine să se vorbească despre posibilităţile amenajării şi instalării de microhidro sau termo centrale în satele în care există posibilităţi locale — adică un curs de apă cu un debit satisfăcător sau o sursă de energie calorică capabilă să acţioneze motorul dinamului. Se vor cita alineatele din raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej asupra planului de electrificare a ţării, în care se menţionează:

1. însemnătatea economică socială a electrificării în agricultură şi în industrie.
2. posibilităţile agriculturii prin electrificarea pe scară cît mai largă a ţării noastre,
3. obiectivele electrificării ţării, punctele 3 şi 5.
4. paragraful „Electrificarea rurală", în care se subliniază rolul imens pe care-l are iniţiativa locală şi participarea sfaturilor populare comunale, pentru realizarea acestui măreţ ţel, electrificarea satelor.

CHIMIA

Clasa a VII-a

La tema „PROPRIETĂŢILE APEI POTABILE"

Este necesar ca şi la chimie să se dea indicaţii asupra sterilizării apei potabile, care de obicei se scoate din puţuri, pentru a înlătura acţiunea vătămătoare a diferiţilor microbi patogeni asupra organismului omului şi a animalelor din gospodării. — *Trebuie să se imprime elevilor conştiinţa grijii pentru toate problemele de higienă socială care sînt direct legate şi de bunul mers al agriculturii.*

Pentru o justă orientare a profesorului, el trebuie să ia legătură cu organele locale ale Sanepidului spre a fi de acord asupra metodelor folosite.

La tema „SOLUŢIILE"

După ce se stabilesc însuşirile apei ca dizolvant şi rolul soluţiilor în dezvoltarea plantelor şi animalelor, se vor sublinia întrebuinţările apei la prepararea diferitelor soluţii întrebuinţate în agricultură ca: a) *Soluţii nutritive întrebuinţate ca îngrăşăminte chimice* folosite mai ales la centrele de experimentare întrucît îngrăşămintele chimice necesare terenurilor întinse se aplică fie sub formă de pulbere, fie sub formă de granule, lăsînd ca salubilizarea lor să se facă în mod lent, în sol. b) *Soluţii folosite pentru stimularea* creşterii şi dezvoltării plantelor, cunoscute sub numele de „Stimulatori".

Stimulatorii sînt specifici diferitelor soiuri de plante şi ei servesc creşterii şi dezvoltării plantelor în soluţii foarte diluate, totuşi de o concentraţie precisă. Alte substanţe folosite sub formă de soluţii se întrebuinţează ca „ierbicide", adică stropind un lan de grîu cu o soluţie „ierbicidă", în timp ce dezvoltarea grîului nu este stinghertă, buruienile sînt oprite în dezvoltarea lor.

Trebuie să se dea indicaţii asupra modului cum se aplică stimulatorii şi ierbicidele (folosind vermorelul, pompe mecanice, avioane).

Să se atragă atenţia că operaţia de distrugere a buruienilor cu ajutorul ierbicidelor este cunoscută şi sub numele de *plivitul chimic*.

De asemenea trebuie să se arate că agrotehnica foloseşte anumite soluţii şi pentru combaterea diferiţilor dăunători ai plantelor şi ai pomilor fructiferi.

Se recomandă să se dea şi reţete în acest sens pentru ca elevii să poată folosi în practică învăţămintele culese din şcoală şi pentru a strînge şi mai mult legătura între cunoştinţele ştiinţifice şi agricultura modernă. Reţetele trebuie să fie exacte şi culese din indicaţii precise date de specialişti agrotehnicieni şi zootehnicieni.

La tema „AERUL"

Se va atrage atenţia că în aer există şi alţi componenţi în afară de azot şi oxigen, că mărirea proporţiei de bioxid de carbon favorizează dezvoltarea plantelor (asimilaţia clorofiliană) şi că adăugarea anumitor substanţe gazoase sau în stare de vapori în aer stimulează dezvoltarea timpurie a unor procese fiziologice ale plantelor. Este vorba de stimulatorii gazoşi (etena etc.) care se folosesc în sere pentru coacerea timpurie a pătlăgelelor roşii, vinete, ardei etc., dezvoltarea şi înflorirea violetelor, liliacului etc.

Se va arăta că aerul fiind necesar vieţii, pentru a conserva în timpul iernii nutreţul şi unele alimente (sfeclă, morcovi etc.), acestea se murează şi se însilozează astfel încît, în lipsa de aer, bacteriile dăunătoare nu pot activa asupra lor.

La tema „SULFUL"

Cînd se va vorbi despre întrebuinţările lui să se atragă atenţia asupra faptului că sulful, sub forma de floare de sulf, pulverizat peste viţa de vie, o protejează împotriva „oidium"-ului.

Se va arăta că *sulfura de carbon* care este un lichid incolor cu miros de varză stricată, foarte volatil şi inflamabil, se prepară prin trecerea vaporilor de sulf peste cărbuni înroşiţi şi are întrebuinţări importante în agricultură. Se va folosi ca exemplu întrebuinţarea sulfurii de carbon la tratarea *mazărei*, prin gazare, spre a o apăra de gărgăriţe. Se explică elevilor în ce constă operaţia de gazare, că proporţia de sulfură de carbon folosită este de 1 litru pentru 1000 kg. mazăre, şi mai ales se va stărui *asupra măsurilor ce trebuiesc luate pentru a preveni incendiile provocate de marea inflamabilitate a sulfurii de carbon.*

La tema „BIOXIDUL DE SULF"

Se atrage atenţia asupra acţiunii antiseptice a lui şi folosirii lui ca atare, la distrugerea animalelor parazite (deparazitarea coteţelor păsărilor etc.) şi a ciupercilor parazite (curăţirea butoaielor pentru vin prin arderea sulfului în interiorul lor). Se precizează de asemenea că folosirea bioxidului de sulf trebuie să se facă cu grijă adică să nu fie lăsat în contact cu plante pe care le distruge.

La tema „ACIDUL SULFURIC"

Trebuie să se menţioneze folosirea lui la tratarea seminţelor de bumbac înainte de semănare pentru a-l proteja împotriva bacteriozei bumbacului şi pentru a distruge puful care stinghereşte încolţirea

De asemenea se va arăta, cînd se va vorbi despre sărurile acidului sulfuric, că *gipsul*, care este sulfat de calciu, sub forma de pulbere, se întrebuinţează ca amendament pentru corectarea solurilor alcaline.

La tema „OXIZII"

Se subliniază importantele întrebuinţări în agricultură a unor oxizi ca *oxidul de calciu* (varul nestins) care se foloseşte ca amendament pentru corectarea solurilor acide. Aceste soluri au de obicei o culoare cenuşie deschis, sînt îndesate, reci şi capătă o reacţie acidă nefavorabilă dezvoltării plantelor. Calciul necesar se poate da şi sub formă de piatră de var măcinată, moloz de la dărîmături — măcinat, spuma de var de la fabricarea zahărului.

Oxidul de calciu ca să se împrăştie pe teren, pentru a nu fi dăunător celui care efectuează operaţia, se stropeşte fin cu puţină apă. Proporţia de substanţă administrată este, după caz, între 2-6 tone la hectar. Varul se administrează odată cu îngrăşăminte animale (bălegar) pentru că dă rezultate mai bune.

La tema „BAZE"

Se atrage atenţia asupra folosirii hidroxidului de calciu, în amestec cu alte soluţii, la stropirea pomilor, a viţei de vie, etc. pentru a le proteja împotriva dăunătorilor. (Zeama bordeleză şi sulfocalcică). Zeama bordeleză (100 l. apă, 1 kg. Ca (OH)2, 0,50—5 kg. Cu SO4).

Zeama sulfocalcică (la 10 l. apă, 0,5 kg. CaO, 2,8 kg. sulf).

La tema „SĂRURI"

Se va arăta că unele săruri ale acidului azotic, sulfuric şi clorhidric se folosesc ca îngrăşăminte chimice sau ca soluţii protectoare pentru stropitul pomilor fructiferi, al viţei de vie etc.

Astfel, azotatul de amoniu, azotatul de sodiu, sulfatul de amoniu se folosesc ca îngrăşăminte suplimentare azotate în timpul vegetaţiei, toamna şi primăvara (100—300 kg./ha). Sărurile naturale care conţin potasiu, sulfatul de potasiu, azotatul de potasiu se folosesc ca îngrăşăminte potasice.

Se va arăta că mai sînt şi alte săruri folosite ca îngrăşăminte — printre care cele mai importante sînt fosfaţii, făina de fosforiţi etc. care sînt necesare tuturor culturilor dar mai ales cerealelor.

Se va atrage atenţia asupra modului cum trebuiesc folosite îngrăşămintele chimice şi care este rolul granulării lor.

La tema „CARBONUL"

Se va atrage atenţia că dintre varietăţile de cărbuni naturali, *turba* este folosită ca îngrăşămînt. În regiunile în care se găseşte, turba este scoasă, lăsată la aer 5—6 luni, apoi se mărunţeşte şi se bagă sub brazdă în proporţie de 40—60 tone la ha., pentru culturile cu perioadă lungă de vegetaţie. În U.R.S.S. turba se foloseşte pe scară întinsă asociată cu bălegar etc.

La tema „SODIUL ŞI POTASIUL"

Se va reaminti folosirea principalelor săruri de sodiu şi potasiu în agricultură. Se va arăta că cenuşa, pe care o avem în gospodărie, nu trebuie să fie aruncată ci folosită ca îngrăşămînt, deoarece conţine o cantitate mare de potasiu, fosfor şi calciu, fiind bună în special pentru floarea soarelui, sfeclă şi cartofi care au nevoie de mult potasiu. De asemenea se va sublinia întrebuinţarea clorurei de sodiu pentru pregătirea hranei animalelor.

La temele „FIERUL, CUPRUL, ALUMINIUL"

Trebuie să se accentueze folosirea acestor metale în industria constructoare de maşini agricole şi a aparatelor electrice folosite în agricultură. Se vor da exemple, se vor folosi planşe şi se vor urmări, în stare de folosire, cînd se fac vizite la ferme şi gospodării colective şi de stat. De asemenea se va arăta importanţa compuşilor cuprului (sulfat de cupru etc.) la prepararea unor soluţii ce se folosesc pentru combaterea mălurii (abavit, germisan), la prepararea zemei bordeleze, pentru stropirea viţei de vie şi a pomilor.

La temele „GAZUL METAN ŞI PETROLUL"

Se va atrage atenţia cu insistenţă asupra:

— folosirii metanului şi a produselor de prelucrare a petrolului ca material combustibil pentru motoare cu combustie internă — şi chiar ca material combustibil pentru luminat (petrol lampant);

— folosirii motorinei şi a unor uleiuri minerale pentru prepararea unor emulsii pentru stropirea pomilor împotriva acţiunii unor paraziţi — *Carbolineum*;

— folosirii lor ca materie primă pentru prepararea industrială a substanţelor stimulatoare şi ierbicide, a insecticidelor şi fungicidelor.

La tema „CAUCIUCUL"

Se va arăta măsura în care cauciucul îşi găseşte o largă întrebuinţare şi în agricultură: tuburi de cauciuc în operaţiile de vinificaţie, curele din materiale plastice cu cauciuc pentru mori, batoze etc., inele de cauciuc pentru izolarea borcanelor în industria de prelucrare a legumelor etc., din care se vor arăta elevilor mostre.

**La tema

CLASA I-a
la început de an școlar

O nouă serie de copii a trecut pragul școlii: elevii clasei I-a. Activitatea instructiv-educativă la această clasă ridică anumite probleme specifice a căror rezolvare influențează nu numai rezultatele primului an de învățămînt, ci adesea întreaga perioadă școlară a elevului și chiar formarea personalității sale.

La începutul anului, învățătorul clasei I-a are în față o serie de copii cu diferite particularități individuale, pe care încă nu le cunoaște, copii nedeprinși adesea cu o muncă organizată, susținută. Din acești copii, el trebuie să închege treptat colectivul clasei, care să lucreze conform unui plan comun, încadrîndu-se în disciplina școlară.

Una din primele preocupări ale învățătorilor clasei I-a este cunoașterea elevilor. Dacă repartizarea pe clase se face din timp, învățătorul are posibilitatea să ia legătură cu unii din viitorii săi elevi înainte de începerea anului școlar, prin vizite acasă sau în instituțiile preșcolare. Avantajele pe care le prezintă acest prim contact compensează din plin străduința învățătorului, deoarece legătura cu familiile elevilor sau cu instituțiile preșcolare îi furnizează prețioase date referitoare la copiii cu care lucrează. Metoda de bază pentru cunoașterea elevilor o constituie, însă, observarea directă a activității lor. Se recomandă ca învățătorul să noteze cele mai semnificative fapte constatate. Iată, de pildă, ce scrie o învățătoare la rubrica unei eleve: „După cinci zile de la începerea școlii, fetița a venit cu tema nescrisă, motivînd că s-a întors tîrziu de la bunici. Fetiței i-a părut rău că nu și-a scris-o după masă, așa cum îi ceruse mama". Această însemnare este importantă pentru munca ulterioară a învățătorului — el va urmări cum se respectă în familia copilului regimul indicat părinților de către școală și va încerca să constate dacă mama are suficientă autoritate față de copil.

Pe măsură ce învățătorul lucrează cu clasa, el reușește să seziseze noi aspecte, care întregesc primele impresii, confirmîndu-le sau înlăturîndu-le. Notarea observațiilor îl ajută să urmărească evoluția fiecărui elev și a întregului colectiv, să intervină în mod adecvat și prompt cînd este necesar.

Organizarea clasei este un alt obiectiv al activității la începutul de an școlar. Mai întîi, repartizarea copiilor în bănci. La clasa I-a „A" de la școala medie mixtă nr. 10 din București s-a procedat astfel: copiii au fost așezați după criteriile obișnuite (înălțime, vedere, auz). Apoi învățătoarea i-a întrebat: „Este vreunul dintre voi care ar fi dorit să stea în bancă cu altcineva, cu un prieten de la grădiniță sau de acasă?" Din 48 de copii 4 și-au manifestat asemenea preferințe, de care învățătoarea a ținut seama, gîndindu-se că aceștia, alături de prietenii lor, se vor adapta mai ușor condițiilor noi de muncă. Li s-a atras totuși atenția că sînt lăsați împreună numai dacă păstrează o disciplină exemplară.

Dacă învățătorii celorlalte clase pot fixa chiar de la începutul anului școlar colectivele care răspund de îndeplinirea anumitor sarcini, desemnînd și responsabilii, la clasa I-a această organizare trebuie făcută amănunțit abia după cîteva săptămîni. Este necesară o perioadă în care copiii să înțeleagă, cît de sumar, rostul și conținutul sarcinilor primite, să fie conștienți de ce li se cere, iar învățătorul să se poată orienta mai bine în alegerea responsabililor. Pedagogul poate fixa la început, în mod provizoriu, responsabili cu ordinea, curățenia etc., dar va definitiva ulterior organizarea clasei.

Elevii din prima clasă nu formează încă un colectiv, care să întrunească toate condițiile caracteristice colectivului școlar. Activitatea instructiv-educativă comună constituie însă o bază pentru organizarea și închegarea colectivului. În această activitate se înfiripă relațiile de tovărășie și prietenie, începe să se manifeste opinia clasei. Este de remarcat că încă din primele zile de școală copiii încep să observe și să aprecieze faptele colegilor, formulîndu-și anumite păreri despre purtarea acestora. Iată un caz: o elevă a întîrziat două zile la rînd în prima săptămînă de școală. A treia zi, intrînd în clasă după un sfert de oră de la începerea lecției, învățătoarea i-a făcut observație. Cîțiva elevi au intervenit spontan și au întrebat-o: „Ție nu-ți place la școală?" Ei înțeleseseră că nu trebuie să întîrzie la ore și-și manifestau dezaprobarea față de colega lor.

Această elevă repeta clasa I-a. Învățătoarea nu a făcut însă nici o aluzie la situația elevei, considerînd în mod just că nu trebuie să se discute în clasă asemenea lucruri. Dimpotrivă, este necesar ca învățătorul să ajute elevilor repetenți să se integreze în noul colectiv. Aceștia pot constitui un sprijin în organizarea activității și la formarea deprinderilor de muncă, dacă vor fi antrenați fără ostentație și referiri permanente la situația lor de repetenți.

Activitatea instructiv-educativă este condiționată în mare măsură de formarea la elevi a unor priceperi și deprinderi specifice de muncă independentă, conduită etc. Învățătorul clasei I-a pune baza acestor deprinderi necesare întregii perioade școlare și mai tîrziu în viață. Ținînd seama de caracterul concret al gîndirii copiilor la această vîrstă, el trebuie să formuleze cît se poate de clar cerințele sale, să le însoțească de exemple accesibile, apropiate copiilor. Repetarea sistematică a sarcinilor, controlul îndeplinirii lor sînt de asemenea condiții necesare pentru formarea deprinderilor la elevii mici.

Aprecierea și notarea rezultatelor la învățătură pot stimula elevii la o muncă susținută, dacă învățătorul procedează cu tact, obiectiv și explică valoarea notelor. Nu este vorba de prezentarea criteriilor după care se acordă fiecare notă; trebuie doar să se motiveze, în primele zile mai ales, de ce se dă elevilor o anumită notă. Așa de pildă, la clasa I-a „A" de la școala medie mixtă nr. 10 din București, învățătoarea a explicat unui elev că îi dă „7" pentru că deși a scris curat întreaga temă dată, nu a respectat liniatura caietului și a scris strîmb. Vecinul său de bancă a intervenit: „Eu atunci nu merit decît „6", fiindcă, în plus, am mai și șters cu guma!" Elevul izbutise să-și aprecieze singur lucrarea făcută.

Colaborarea școlii cu familiile elevilor — condiție importantă pentru realizarea educației comuniste — are un caracter deosebit în primul an de învățămînt.

Oricît s-ar strădui învățătorul să realizeze lecții foarte bune, oricît s-ar preocupa de formarea la elevi a trăsăturilor de caracter proprii omului nou, oricît de multă atenție ar da muncii independente a elevilor, succesul activității sale este condiționat și de contribuția părinților.

Este de remarcat că, în genere, părinții elevilor de clasa I-a se interesează mai mult de cît alți părinți de activitatea școlară a copiilor astfel că, datorită acestui fapt, colaborarea învățătorului cu familia este, în parte, favorizată. Învățătorul trebuie să țină seama, însă, că unii părinți (mai ales cei care au pentru prima oară un copil la școală) nu cunosc o serie de obligații ce le revin și deci trebuie să-i îndrumeze pentru a putea contribui la încadrarea copiilor în munca școlară, la înlăturarea unor greutăți inerente începutului acestei noi perioade.

Organizarea și respectarea regimului de muncă în familie, asigurarea condițiilor necesare elevilor pentru a-și pregăti temele date pentru acasă, supravegherea ocupațiilor din timpul lor liber — iată numai cîteva din problemele educative în legătură cu care trebuie realizată unitatea între școală și familie.

În activitatea fiecărui învățător al clasei I-a se ivesc desigur situații variate, care depășesc cu mult cadrul problemelor semnalate de noi. Concepînd munca sa ca o etapă a întregului proces instructiv-educativ, avînd deci clare scopul, perspectiva acestui proces, învățătorul se poate orienta pentru găsirea unor soluții adecvate fiecărei situații.

LUMINIȚA GHIVIRIGĂ
CONSTANȚA POPA

Vreți să vă arăt cum știu eu să număr

Întocmirea orarului

Am examinat zilele acestea orariile mai multor școli din orașul Buzău. La unele școli (școlile medii nr. 1 și nr. 2) orariile erau încă în lucru, programul pentru fiecare zi fiind comunicat elevilor cu o zi înainte, la altele (școlile de 7 ani nr. 3 și nr. 4, precum și la secția serală de la școala medie nr. 1) ele erau întocmite și afișate.

Întrucît aceste orarii nu se aflau încă într-o formă definitivă, credem că o discuție este utilă pentru a desprinde sugestiile ce se impun în îmbunătățirea lor.

Una din principalele lipsuri constatate în orariile de la școlile elementare de mai sus constă în distribuirea inegală a orelor în cursul săptămînii. Astfel, în ziua de marți elevii claselor a VI-a și a VII-a de la școala de 7 ani nr. 4 au cîte patru ore de curs urmate de ansamblu sportiv, în timp ce luni aceleași clase au cîte șase ore la materiile de bază. O situație similară am întîlnit și la școala de 7 ani nr. 3: luni, conform orarului, elasele a V-a și a VI-a au cîte șase ore, iar miercuri toate clasele au 4 ore de curs plus ansamblu sportiv. Dezechilibrul apare și mai pronunțat atunci cînd comparăm materiile introduse în orar. Așa de pildă, pentru ziua de luni, la clasa a VII-a de la școala nr. 3, din cinci obiecte elevii au de învățat la patru (chimie, franceză, română, istorie — a cincea fiind desenul), în timp ce pentru miercuri nu au de învățat de cît la două (geometria și limba rusă), restul orelor fiind ocupate de amănunțit, educație fizică și ansamblă sportiv. Inegală este și distribuirea orelor în zilele limită ale săptămînii (clasele a VI-a și a VII-a de la școala nr. 4 au în ziua de luni șase materii de bază, iar simbăta numai două, celelalte ore fiind de desen, muzică și ansamblu coral).

Aceste cîteva exemple ne arată că în întocmirea orariilor la cele două școli nu s-a ținut seama îndeajuns de principiul curbei efortului.

Este cunoscut că ziua de luni este o zi de reacomodare după repausul de duminică. Introducerea unui număr prea mare de ore de studiu în prima zi a săptămînii îi determină pe elevi la un efort care depășește puterea lor de muncă, relativ scăzută în această zi. Ori, în felul acesta, nu se poate asigura o bună asimilare a materiei. Mai mult, le creăm elevilor o stare de oboseală însoțită de indispoziție, ceea ce reduce capacitatea lor de muncă, atît de necesară activității din zilele următoare. Pe de altă parte, avînd de pregătit un număr mare de lecții pentru luni, mulți elevi vor fi nevoiți să folosească în acest scop timpul lor liber de duminică, adică tocmai timpul afectat pentru odihnă și activități recreative.

O altă deficiență a orariilor întocmite la cele două școli o constituie programarea în zile consecutive a unor materii cu un număr mai mic de ore (la clasa a VII-a de la școala nr. 3, chimia a fost programată luni și marți, istoria — simbătă și luni, iar la clasa a VII-a de la școala nr. 4, algebra — miercuri și joi). Pauza — de o zi, cel puțin — între orele la aceeași materie este necesară atît pentru a da posibilitate elevilor să-și pregătească temeinic lecțiile pentru ora următoare (ceea ce presupune uneori consultarea unor materiale la bibliotecă, vizitarea unui muzeu etc), cît și pentru a evita starea de plictiseală ce se naște prin repetarea, la interval scurt, a acelorași materii.

Unele deficiențe în alcătuirea orariilor se pot constata și atunci cînd examinăm distribuirea orelor aceluiași profesor. Spre exemplu, profesorul de limba română de la școala nr. 4 are în unele zile cîte 5—6 ore, în timp ce în ziua de marți, doar una singură. O asemenea repartiție trebuie evitată, deoarece ea duce la diminuarea — în unele zile — a capacității de muncă a profesorului și deci la scăderea nivelului calitativ al lecțiilor către sfîrșitul zilelor respective.

La fel de nerecomandabilă este programarea tuturor orelor unei materii de bază numai la începutul sau numai la sfîrșitul zilelor. Astfel, la clasa a VII-a de la școala de 7 ani nr. 4, cele trei ore de limba rusă sînt introduse toate la prima oră, în timp ce orele de geometrie — în ora a cincea. Situații similare se pot întîlni și în orarul secției serale de la școala medie nr. 1. Or, se știe că atît ora întîia, cît și ultimele ore sînt mai puțin productive. În general introducerea materiilor mai grele în aceste ore trebuie evitată. În nici un caz nu este admisibil ca toate orele unei materii de bază să fie repartizate numai în orele de limită ale zilei, cînd puterea de asimilare a elevilor este mai scăzută.

Toate aceste lipsuri pot fi și trebuie remediate.

Aplicarea principiilor pedagogice în alcătuirea orarului este posibilă, în primul rînd, dacă profesorii însărcinați cu această lucrare vor ține seama numai de interesele învățămîntului și nu de interesele personale sau de preferințele nejustificate obiectiv ale unor colegi. Astfel, este foarte bine că tovarășa profesoară Ana Cirea, care se ocupă cu întocmirea orarului la școala de 7 ani nr. 4, a refuzat să țină seama de dorința profesoarei de fizică, care solicita să i se pună toate orele către sfîrșitul zilelor. O atitudine la fel de intransigentă trebuia să aibă, însă, tovarășa Cirea și față de profesorul de limba rusă, care a insistat să i se programeze toate orele de la clasa a VII-a numai în ora întîia, pe motiv că în orele următoare întîmpină greutăți în menținerea disciplinei.

O ușurare sensibilă pentru profesorii care întocmesc orariile poate aduce și secția de învățămînt și cultură a orașului Buzău prin unele măsuri privind încadrarea profesorilor și programarea cercurilor pedagogice. Așa, de pildă, rezolvarea unor greutăți în alcătuirea orariilor ar fi îndepărtate dacă profesorii de la școala nr. 3 ar avea catedrele în completare la școala imediat apropiată (școala nr. 4) și nu la alte școli, care se află la distanțe mult mai mari, dacă orele de educație fizică de la școala nr. 3 (repartizate în prezent la trei profesori) ar fi concentrate într-o singură catedră. De asemenea, fixarea cercurilor pedagogice a profesorilor de desen și de educație fizică în alte zile de cît cele de luni și simbătă (cum sînt programate acum) ar permite introducerea în orar a acestor materii în zilele limită ale săptămînii, fapt care ar duce la descongestionarea orarului de materii mai grele în aceste zile.

Întocmirea orarului este o muncă destul de dificilă care presupune pricepere, experiență și multă răbdare.

Importanța și rolul pe care orarul le are în buna desfășurare a procesului de învățămînt ne arată, însă, că nu trebuie să precupețim nici un efort pentru a întocmi un orar care să respecte cerințele pedagogice.

I. AXENTE

EDUCAȚIA FIZICĂ ZILNICĂ LA CLASELE I—IV

Începînd cu anul școlar 1958/59 secțiile de învățămînt și cultură regionale vor lua următoarele măsuri în legătură cu predarea educației fizice în învățămîntul elementar clasele I—IV care nu funcționează în localuri cu școli de 11 ani:

— Educația fizică la clasele I—IV se va efectua în fiecare zi cîte 30 de minute.

— Aceste jumătăți de oră vor fi predate de către învățătorii de la clasele respective intrînd în obligația lor didactică.

— Cele 30 de minute de educație fizică vor fi prevăzute în orarul zilnic al școlilor, în a doua jumătate a zilei de școală.

Caracterul lecțiilor de educație fizică în școlile elementare la clasele I—IV va fi de pregătire fizică generală. Se va urmări formarea unei ținute normale și a unei deprinderi corecte de mișcare: mers, alergări, sărituri, prelucrîndu-se, pe cît posibil, toate grupele musculare ale corpului.

Indicații metodice

Lecția de educație fizică de 30 minute va avea trei părți:

a) partea pregătitoare (cca 10—12 minute) va cuprinde exerciții de pregătire fizică generală. În fiecare lecție se vor executa complexe formate din 6—8 exerciții care se vor menține de-a lungul a 1—2 săptămîni

În alcătuirea acestor complexe se va ține seama de condițiile materiale existente și de faptul că iarna lecțiile se țin în clasă.

De asemenea structura lecțiilor va trebui să corespundă particularităților de vîrstă ale elevilor, fapt pentru care aceste complexe vor fi întocmite pentru fiecare clasă separat.

b) partea fundamentală (cca 15—17 minute) va cuprinde următoarele elemente de atletism:
- alergare de viteză 20—40 m.
- alergare de rezistență pînă la 300 m. alternativ cu mers;
- sărituri în lungime, înălțime și adîncime;
- aruncare la distanță și țintă, cu mingi de oină, bulgări de zăpadă etc.
- jocuri dinamice;
- ștafete aplicative;
- gimnastică de bază

c) partea de încheiere (cca. 2—3 minute) va cuprinde 2—3 exerciții de liniștire a organismului și de readucere la normal a marilor funcțiuni

Pentru școlile care în timpul iernii lucrează în clase, partea fundamentală a lecției va cuprinde mai mult jocuri dinamice și ștafete cu elemente aplicative.

Iarna cînd vremea e favorabilă se recomandă să se organizeze în aer liber săniuș, jocuri cu zăpadă, alergări, aruncări la țintă cu bulgări de zăpadă etc.

Pentru aprecierea gradului de pregătire a elevilor rămîn valabile normele de control existente în programa de educație fizică pentru cl. I—IV aprobată de M.I.C. cu nr 30.587/1957.

Se precizează că orele de cerc sportiv de la cl. III și IV nu se mai țin, rămînînd valabile celelalte forme de activitate de masă în afara orelor de curs:
- concursuri și demonstrații de masă;
- spartachiada pionierilor și școlarilor:
- excursii, plimbări;
- serbări.

★

La școlile elementare, clasele I—IV, care funcționează în localuri cu școli de 11 ani educația fizică se va preda ca și pînă acum de 2 ori pe săptămînă cîte 45 de minute, iar clasele III și IV vor avea 2 ore pentru activitatea sportivă în cadrul cercului sportiv școlar.

Programa cunoștințelor agricole
pentru clasa a V-a a școlilor din mediul rural

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, și în primul rînd expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la această consfătuire, a făcut o profundă analiză a problemelor privind transformarea socialistă a agriculturii din țara noastră și creșterea producției agricole și a trasat programul de activitate pentru anii următori în vederea îndeplinirii cu succes a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării agriculturii și construcției socialiste la sate.

Lucrările Consfătuirii au arătat că în fața agriculturii stau acum sarcini sporite și de mare răspundere privind producția agricolă, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor, propășirea patriei și progresul social.

În dezvoltarea socialistă a agriculturii țării noastre, îndeplinirea unor sarcini centrale ca introducerea mecanizării și tehnicii moderne și a aplicării metodelor științifice, mărirea producției la hectar și a productivității muncii, reducerea continuă a cheltuielilor de producție, este condiționată și de pregătirea tehnică a tuturor celor care lucrează pe ogoarele patriei noastre și în special a schimbului de mîine care este chemat să organizeze și să conducă cu pricepere marea producție socialistă, să-și însușească și să știe să introducă în agricultură tehnica nouă și metodele noi științifice.

În vederea asigurării agriculturii cu astfel de cadre tehnice și muncitori, este necesar să se acorde o mare atenție pregătirii teoretice și practice a elevilor din diferite școli, începînd cu elevii din școlile de 7 ani.

În acest scop la școlile de cultură generală din mediul rural, în clasele V-VII se introduce obiectul de studiu „Cunoștințele agricole" prin care se urmărește înarmarea elevilor cu cunoștințele necesare în practica cultivării plantelor și creșterii animalelor.

La clasa a V-a, începînd cu anul școlar 1958/1959 se vor preda cunoștințe generale asupra solului și a însușirilor sale. Solul considerat ca un sediu al condițiilor de viață a plantelor trebuie bine cunoscut din punct de vedere agrotehnic căci numai în acest fel se poate înțelege influența factorilor de vegetație asupra dezvoltării plantelor și mai ales modul lor de comportare în sol și felul cum pot fi modificați.

În continuare, sînt prevăzute cunoștințe privind lucrările raționale ale solului, îngrășăminte, asolamente, metodele de cultură complexe, semințele, cultura legumelor, uneltele agricole de mînă folosite în legumicultură etc.

La clasa a VI-a se vor preda începînd cu anul școlar 1959/1960 cunoștințe despre cultura plantelor de cîmp și creșterea animalelor domestice.

În studierea diferitelor plante de cultură se vor da elevilor noțiuni asupra importanței pe care o prezintă planta respectivă în economia națională, metode noi de cultură, combătîndu-se metodele înapoiate de cultură care mai persistă încă în sectorul individual.

În ceea ce privește metodele noi de cultură, acestea se vor prezenta ca un sistem de măsuri, ce decurg din particularitățile de creștere ale plantelor cultivate și din condițiile naturale ale regiunii respective.

În legătură cu cunoștințele despre creșterea animalelor domestice, se va arăta metodele raționale de creștere a animalelor în scopul măririi producției și cum sînt valorificate diferitele produse vegetale pe care animalele le transformă în produse necesare omului și industriei.

La clasa a VII-a se vor preda începînd din anul școlar 1960/1961 cunoștințe despre cultura pomilor, cultura viței de vie, cunoștințe despre mașini agricole și tractoare precum și cunoștințe privitoare la organizarea gospodăriilor agricole de stat și colective și a stațiunilor de mașini și tractoare.

Se studiază modalitatea introducerii în anul școlar 1958/1959 a „Cunoștințelor agricole" și la clasele a VI-a și a VII-a. În acest scop se va elabora o programă de tranziție, care va cuprinde cunoștințe despre sol, agrotehnică și cultura plantelor de cîmp (cereale, plante leguminoase, plante uleioase, plante textile, plante rădăcinoase etc.).

„Cunoștințele agricole" se vor preda în 62 de ore anual, cîte 2 ore pe săptămînă.

Programa cunoștințelor agricole pentru clasa a V-a cuprinde:

Lecție introductivă (1 oră)

Importanța cunoștințelor agricole în perioada de transformare socialistă a agriculturii.

I. DESPRE SOL (7 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța solului în agricultură. Formarea solului. Materialul mineral și organic pe baza căruia se formează solul.

Tema 2 (2 ore) + 1 oră lucrări de laborator

Însușirile solului. Structura solului. Refacerea structurii. Fertilitatea solului. Compoziția solului. Demonstrarea prezenței apei, aerului și substanțelor din sol.

Tema 3 (2 ore)

Diferite feluri de soluri în R.P.R. (soluri de pădure, soluri de stepă, aluviuni). Caracteristicile solurilor și gradul lor de fertilitate în regiunea respectivă.

II. AGROTEHNICA (15 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța agrotehnicii pentru producția agricolă. Metode noi de cultura plantelor. Sporirea producției agricole prin mărirea fertilității solului. Experiența Uniunii Sovietice și a fruntașilor din agricultura noastră în sporirea producției agricole.

Tema 2 (2 ore)

Condițiile de viață ale plantelor. Factorii care influențează creșterea și dezvoltarea plantelor (lumina, temperatura, apa, hrana).

Tema 3 (3 ore)

Lucrările solului. Metode de lucrare a solului și importanța lor. Aratul, felurile arăturilor și importanța lor. Arătura adîncă de toamnă, de primăvară, de însămînțare și dezmiriștitul. Factorii de mediu care influențează asupra executării lucrărilor. Boronitul, tîrșitul, tăvălugitul și cultivația. Scopul și importanța lor.

Tema 4 (2 ore)

Asolamentele și importanța lor. Diferite feluri de asolamente. Rotația culturilor pe mai mulți ani.

Tema 5 (2 ore)

Îngrășăminte (naturale, chimice și biologice). Norme de aplicare a îngrășămintelor.

Tema 6 (2 ore) + 2 ore lucrări de laborator.

Sămînța și proprietățile ei (culoarea, mirosul, luciul, puritatea, germinația, puterea de străbatere). Pregătirea seminței în vederea semănatului. Calculul cantității de semințe necesare la hectar. Tratarea semințelor. Semănatul. Metode de semănat.

III. LEGUMICULTURA (31 ore)

Tema 1 (2 ore)

Culturile de legume și importanța lor. Clasificarea legumelor după caracterele lor biologice (anuale, bianuale și perene), după scop (pentru sămînță, pentru frunze, pentru rădăcină), după metoda de lucru ce i se aplică (însămînțarea directă, prin răsad, prin butaș).

Tema 2 (2 ore)

Generalități despre răsaduri și răsadnițe. Producerea răsadurilor de legume și importanța lor în cultura legumelor. Diferite tipuri de răsadnițe (calde, semicalde și reci). Condițiile ce trebuie să îndeplinească o răsadniță.

Tema 3 (2 ore)

Părțile componente ale răsadnițelor (tocurile, geamurile). Confecționarea și montarea răsadnițelor. Materialele de natură organică întrebuințate la răsadniță (bălegar, mraniță, pămînt de țelină).

Tema 4 (2 ore).

Amenajarea unei răsadnițe. Pregătirea bălegarului și așezarea lui în paturi. Așezarea tocurilor pe paturi de bălegar. Pregătirea și așezarea pămîntului în tocuri.

Tema 5 (2 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Nivelarea și marcarea pămîntului. Pregătirea semințelor. Semănatul în răsadnițe. Acoperirea și udatul semințelor. Repicatul răsadurilor. Rărirea răsadurilor și trecerea lor din paturile calde în paturile reci și semireci. Pregătirea pămîntului pentru repicat. Marcarea, repicatul propiu-zis.

Tema 6 (2 ore)

Îngrijirea răsadurilor repicate și nerepicate. Reglarea luminii, temperaturii, umidității și aerului în răsadniță. Plivitul răsadurilor. Dușmanii răsadurilor și combaterea lor.

Tema 7 (2 ore)

Uneltele de mînă folosite în legumicultură (cazmaua, sapa, lopata, grebla, secera, prășitorul de mînă, cultivatorul de mînă, plantatorul, marcatorul, semănătoarea de mînă). Pregătirea terenului pentru cultura legumelor. Facerea straturilor, brazdelor, biloanelor. Amenajarea terenului pentru irigat. Metode de irigat.

Tema 8 (4 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Semănatul și plantatul legumelor în cîmp. Cerințele legumelor față de climă, sol și îngrășăminte. Pregătirea terenului. Epoci de semănat. Semănatul și plantatul legumelor. (Tehnica lor). Lucrările de întreținere și de recoltare a legumelor. Dușmanii legumelor și combaterea lor. Păstrarea și depozitarea legumelor.

Tema 9 (1 oră)

Principalele culturi de legume. Legume de la care se consumă bulbii (ceapa, usturoiul). Tehnica culturii.

Tema 10 (1 oră)

Legume de la care se consumă rădăcinile (morcovul, ridichea, țelina). Tehnica culturii.

Tema 11 (1 oră)

Legume de la care se consumă frunzele și căpățînile (salata, spanacul, varza timpurie, varza de toamnă). Tehnica culturii.

Tema 12 (3 ore)

Legume de la care se consumă fructul (mazărea, fasolea, pătlăgelele roșii, ardeii, castraveții, dovleceii, pepenii) Plantatul cartofului. Tehnica culturii.

Tema 13 (2 ore)

Legume de la care se consumă tuberculul (cartoful). Tarovizarea cartofului. Culturi forțate de cartofi (tehnica culturii). Procedee de înmulțire la cartofi.

Tema 14 (3 ore) + 1 oră lucrări de laborator.

Producerea de semințe la cîteva plante legumicole (morcovul, varza, ceapa de arpagic, ridichea de lună). Recoltatul semințelor. Selecționarea semințelor

Tema 15 (2 ore lucrări de laborator)

Pregătirea materialelor pentru expoziții și totalizarea rezultatelor.

Cele 62 de ore au fost repartizate astfel:

Ore de curs:	46
Ore de laborator și excursii:	10
Ore recapitulative:	6
Total:	62

Pentru legarea de practică a noțiunilor căpătate la cursul „Cunoștințele agricole" elevii claselor V—VII din mediul rural vor executa conform planului [illegible] se vor desfășura pe anotimpuri astfel:

Toamna — 9 săptămîni (15 sept. — 15 noiembrie)	— 18 ore
Iarna — 4 săptămîni (1 — 28 februarie)	— 8 ore
Primăvara — 13 săptămîni (1 martie—15 iunie) și în plus 10 ore în perioada 22 martie—6 aprilie	— 36 ore
Vara — numai pentru clasele V-VI, 2 săptămîni (15—30 iunie)	— 48 ore
Total:	110 ore

Lucrările practice agricole se vor desfășura pe loturile școlare și în gospodăriile agricole colective și de stat.

Se va ține seama ca lucrările practice să aibă un caracter instructiv-educativ și productiv, legate de specificul și nevoile locale ale regiunii.

Programa lucrărilor practice agricole
Clasa a V-a

I. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE TOAMNĂ (18 ore)

Tema 1.

Recoltarea de toamnă a legumelor. Alegerea legumelor mai frumoase în vederea organizării unei expoziții în școală. Stringerea și confecționarea de material didactic (plante atacate de boli și insecte, conservarea în formol a unor legume). Păstrarea legumelor peste iarnă (fasolea, mazărea, ceapa, usturoiul).

Tema 2.

Extragerea semințelor de la unele plante legumicole (pătlăgele roșii, vinete, ardei). Curățirea și alegerea semințelor, păstrarea lor peste iarnă în pungi etichetate. Întocmirea unei colecții de semințe (pentru expoziția școlară și material didactic).

Tema 3.

Păstrarea legumelor rădăcinoase peste iarnă (sfecla roșie, morcovul, pătrunjelul, țelina) în vederea consumului și producerii de semințe în anul viitor. Construirea silozurilor și șanțurilor de păstrat rădăcinoase. Păstrarea cartofilor peste iarnă în beciuri, silozuri, șanțuri.

Tema 4. Curățirea terenului unde au fost cultivate legumele. Săpatul, aratul terenului. Îngroparea îngrășămintelor.

Tema 5.

Pregătirea terenului, semănatul și plantatul legumelor pentru obținerea de legume timpurii în primăvară (ceapă, usturoi, spanac).

II. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE IARNĂ (8 ore)

Tema 6.

Amenajarea locului pentru răsadnițe. Pregătirea paturilor calde. Așezarea focurilor și geamurilor.

Tema 7.

Pregătirea și așezarea pămîntului în tocurile de răsadniță. Semănatul în răsadniță și lucrările de îngrijire a răsadurilor.

Tema 8.

Repicatul răsadurilor și îngrijirea lor.

III LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ (36 ore)

Tema 9.

Lucrările solului primăvara (greblat, grăpat, facerea brazdelor și biloanelor).

Tema 10.

Semănatul și plantatul legumelor timpurii (ceapa, usturoiul, mazărea, spanacul, salata).

Tema 11

Scoaterea de la păstrat a rădăcinoaselor în vederea plantării lor. (Alegerea rădăcinilor nevătămate).

Tema 12

Lucrările de îngrijire a legumelor timpurii (plivit, rărit, prășit, udat, recoltat).

Tema 13.

Semănatul celorlalte legume (fasolea, castraveții, dovleceii, pepenii) Plantatul cartofului. Plantatul răsadurilor în cîmp.

Tema 14.

Lucrările de îngrijire a semănăturilor tîrzii și a răsadurilor plantate (înlocuirea golurilor, udatul, plivitul, răritul, mușuroitul, tutoratul, legatul, copilitul, prășitul).

IV. LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE DE VARĂ (48 ore cel puțin)

Tema 15

Continuarea lucrărilor de îngrijire a legumelor. Recoltatul legumelor pentru consum.

Tema 16

Pregătirea răsadurilor pentru cultura de toamnă (varză de toamnă, conopidă) Plantatul și îngrijirea culturilor de toamnă.

★

Elevii din clasele a VI-a și a VII-a, pe lîngă cunoștințele căpătate la științele naturale, vor executa lucrări practice agricole pe loturile școlare și în gospodăriile agricole colective și de stat. **Aceasta va trebui să însemne pregătirea elevilor pentru participarea la munca productivă.**

În cadrul acestor lucrări elevii primesc cunoștințele și deprinderile practice pentru cultivarea plantelor de cîmp, creșterea și îngrijirea animalelor mici, creșterea și îngrijirea pomilor roditori, a pomilor de construcție și ornamentali, creșterea și îngrijirea viței de vie și cunoștințe de îngrijirea și întrebuințarea mașinilor și tractoarelor agricole.

Programa lucrărilor practice agricole pentru clasele VI și VII urmează să fie trimisă școlilor odată cu programa Cunoștințelor agricole pentru clasele V—VII

Pînă la primirea acestei programe, școlile vor desfășura activitatea în baza programei din anul precedent, iar clasa a V-a în baza programei mai sus publicate.

Ucenicii de la uzinele „Semănătoarea"

Uzinele „Semănătoarea" din Capitală dețin — pentru a patra oară — drapelul de unitate fruntașă pe ramură. Meritul revine, desigur, întregului său colectiv de muncă. Dar nimeni din această uzină nu va tăgădui ajutorul pe care ucenicii, în plină formare profesională, l-au dat muncitorilor pentru depășirea cifrelor de plan.

Prin munca lor plină de devotament, acești tineri au ridicat prestigiul școlii în care învață. Și dacă proaspăta promoție de lucrători intrată nu de mult în producție, cu elemente merituoase ca turnătorul Radu Ion, cîștigător al întrecerii organizate de Ministerul Industriei Grele pentru titlul de cel mai bun ucenic pe meserie, lăcătușul Vlase Galation, premiant pe școală ș.a. se mîndrește cu tineri ce se numără printre muncitorii fruntași ai uzinei — ucenicii din anii II și III își fac și ei de pe acum drum spre acest titlu.

Te convingi de acest lucru și numai dacă treci în uzină pe la locurile de practică ale ucenicilor.

Am stat de vorbă cu inginerul Lazăr Constantin, cu forjarul Ivanov Șerban și cu șeful sectorului V, în care lucrează mulți ucenici. Absorbiți de munca pe care o desfășoară acum uzina pentru livrarea, în cîteva zile, a 100 de combine, mi-au răspuns scurt la întrebări, preferind vorbelor cifrele din graficele și fișele de lucru ale ucenicilor. Și acestea erau foarte grăitoare. În secția scule și dispozitive, cunoscută prin tehnicitatea înaltă și prin marea precizie în lucru ce o reclamă, ucenicii din anul III ca Saru Petre, lăcătuș, și Savu Cornel, frezor, au depășit în primele zile de practică norma cu 7 la sută. Pe primul l-am găsit lucrînd matrițe de debitat reperul 3.304 pentru combina C. 1. Potrivit de statură, cu privirea vioaie, avea multă degajare în mișcări. Inginerul Lazăr Constantin mi-a atras atenția asupra „curățeniei" și fineței cu care ucenicul își execută piesele. „Este rezultatul unei activități practice bine organizate de școală, sprijinită îndeaproape de uzină și conștiincios îndrumată de instructori — mi-a spus inginerul. În asemenea condiții, buna calificare devine o certitudine, iar drumul spre maturitatea profesională se scurtează. Vă vorbesc în deplină cunoștință de cauză, fiindcă majoritatea lucrătorilor din secția mea sînt absolvenți ai școlii profesionale și nu am nici un motiv să roșesc pentru vreunul din ei".

Am trecut apoi la strungărie. Și aici, apropiatul termen de livrare a combinelor pusese pecetea marelui zor. Într-un asemenea ritm al muncii, cînd utilajul trebuie folosit cu maximum de randament, nu te aștepți să găsești vreo mașină lăsată exclusiv ucenicilor. Și totuși, Finat Tudor, din anul III, lucra singur la un strung, executînd axe pentru combine. Fișa de lucru prevede pentru fiecare ax 12 minute. Finat lucra de 2 ore și 10 minute și avea gata 12 bucăți. Strujise, deci, fiecare ax în mai puțin de 11 minute. Cînd am aflat că și în ceea ce privește calitatea nu i se putea reproșa nimic, am înțeles de ce i se încredințase mașina.

La forjă am găsit lucrînd doi ucenici. Forjau cuțite de strung. M-a impresionat siguranța cu care lucra Ilie Soare, din anul III. Ai fi zis că e un muncitor format dacă fața prea tînără nu l-ar fi trădat. Ilie Soare lucra „în parte" cu bătrînul forjar Ivanov Șerban.

În spatele bunelor rezultate — temeinicile deprinderi practice, cunoașterea elementelor de bază ale meseriei, aclimatizarea deplină cu viața uzinei, pasiunea pentru profesie și atașamentul față de producția uzinei — stă munca răbdătoare a profesorilor, maiștrilor și instructorilor, făcută cu suflet și simț de răspundere.

Te convinge de acest lucru, bunăoară, atelierul-școală — acest abecedar al ucenicului — a cărui bună înzestrare și rodnică activitate constituie un merit al maistrului Gherman Octavian. Te convinge, de asemenea, prezența activă și aproape permanentă printre ucenici, la practică, a unor profesori de tehnologie, ca inginerii Gh. Ștefănescu și Ilie Șerbănuț. Munca plină de zel a unor instructori ca Ion Caranfil stă desigur și ea la baza rezultatelor bune obținute în instruirea viitorilor metalurgiști.

Am părăsit uzina cu convingerea că pentru ucenicii de la „Semănătoarea" începutul anului școlar nu înseamnă o perioadă de „acalmie" și „acomodare" lentă, în care orele se irosesc cu probleme mărunte, ci un început de activitate intensă.

C. ALEXANDRU
București

Eleva Silvia Obreja din anul II tehnicia al școlii profesionale Elrom, la războiul de țesut.

De ce această nepăsare?

În anul școlar 1957/58 Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît înființarea în Capitală a unei școli speciale de ambliopi. Din lipsa unui local propriu școala a funcționat cu două clase experimentale, în condiții grele, în localul școlii medii nr. 33 din raionul 23 August. Numărul elevilor ambelor școli fiind în continuă dezvoltare, conducerea școlii speciale de ambliopi a cerut în repetate rînduri atît secției de învățămînt și cultură raionale cît mai ales secției de învățămînt a Capitalei să li se repartizeze un local corespunzător. Cu răspuns la toate aceste sesizări secția de învățămînt raională îndrumă conducerea școlii să numească în calitate de învățători a Capitalei, iar această [illegible] se ia de zile. Comunicările au început. Deodată la începutul anului medii elevi ambliopi nu mai pot fi găzduiți, ei mai multe zeci din ei dorm pe unde pot, iar profesorii merg prin [illegible] la clase. Cu toate eforturile depuse de secția de învățămînt a Capitalei nu se [illegible] să găsească o soluție la această problemă.

Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M.

(Urmare din pag. 1)

nichigerie, mecanică, electrotehnică, radio, construcții de machete, jucării și altele.

Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute munca unităților, detașamentelor și grupelor de pionieri de la sate astfel încît acestea să dezvolte la pionieri și școlari dragostea pentru munca agricolă, dorința de a munci în gospodării agricole colective, interesul pentru cunoașterea și însușirea metodelor agrotehnice avansate, preocuparea pentru creșterea porumbeilor, păsărilor, iepurilor, creșterea viermilor de mătase, a albinelor.

Unitățile și detașamentele de pionieri de la sate trebuie îndrumate să antreneze pionierii și școlarii la activități concrete de cunoaștere și aplicare a zootehniei. Trebuie dezvoltat la copii interesul pentru pomicultură și viticultură.

Comitetele raionale U.T.M. împreună cu organele silvice să ia măsuri pentru ca unitățile de pionieri care au posibilități să creeze mici pepiniere pomicole pe care să le îngrijească pînă la predarea materialului săditor.

Să se dea o mai mare extindere concursului „micilor naturaliști", legat de principalele culturi agricole din raion. Să se organizeze mai bine activitatea pe loturile școlare în așa fel încît acestea să ajute pe pionieri și școlari mai mult la legarea cunoștințelor teoretice de practica agricolă. Comitetele raionale U.T.M. în colaborare cu secțiile de învățămînt și cultură să organizeze și să amenajeze mici laboratoare agricole, unde copiii să învețe, să studieze și să experimenteze metodele înaintate agrozootehnice ca hibridarea vegetativă, precum și metode care să ducă la creșterea producției animale. Pe lîngă aceste mici laboratoare să se asigure și terenurile experimentale necesare.

Unitățile și detașamentele de pionieri să invite mai des ingineri și tehnicieni agricoli care să le vorbească, pe înțelesul lor, despre metodele avansate folosite în agricultură pentru creșterea producției la ha., despre dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, despre creșterea și îngrijirea animalelor.

Să dezvoltăm la copii încă de cînd sînt mici deprinderi practice de muncă și autodeservire.

Organizațiile de pionieri trebuie să considere drept o importantă sarcină atragerea cît mai largă a pionierilor și școlarilor în participarea, după puterile lor, la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului în patria noastră. Să educăm copiii în spiritul grijii și respectului deosebit față de păstrarea și îngrijirea avutului obștesc și în spiritul urii impotriva necinstei, a hoției și a tuturor faptelor care vatămă avutul poporului. Să nu existe pionier și școlar care să nu participe la strîngerea recoltelor, la acțiuni de înfrumusețare a școlii, străzii, cartierului, orașului și satului unde locuiesc, la plantarea și îngrijirea pomilor, arbuștilor și florilor, la creșterea și îngrijirea animalelor. Unitățile de pionieri trebuie să devină un sprijin activ al sfaturilor populare comunale, raionale și orășenești în acțiunile patriotice și de folos obștesc.

3. Organele și organizațiile U.T.M. casele de pionieri, instructorii de pionieri, cu sprijinul cadrelor didactice, trebuie să se ocupe îndeaproape de organizarea în mod plăcut și folositor a timpului liber al copiilor. În timpul liber, în zilele de sărbătoare, în recreație, să se organizeze o bogată și atractivă activitate, îndeosebi în grupele și detașamentele de pionieri, ca: învățarea de cîntece și jocuri, șezători, serbări, întreceri sportive, excursii și altele. Să dezvoltăm mai mult activitatea turistică în rîndurile pionierilor și școlarilor. Să organizăm cît mai multe excursii și vizite în fabrici, la unitățile socialiste din agricultură, cu scopul cunoașterii realizărilor obținute de oamenii muncii în anii regimului democrat-popular.

4. Plenara C.C. al U.T.M. stabilește ca în perioada pionieratului să se instituie două distincții la 11 și la 13 ani. Aceste distincții vor consta în una și respectiv două stelițe roșii ce vor fi purtate pe bluză în partea stîngă a pieptului. Pentru obținerea acestor distincții, pionierii vor trebui să îndeplinească un număr de sarcini concrete cu privire la cunoașterea orașului sau satului natal, a raionului și regiunii respective, a tradițiilor revoluționare ale poporului nostru, a realizărilor regimului nostru democrat-popular; participarea la activități legate de dezvoltarea dragostei pentru muncă fizică, la acțiunile pionierești în aer liber, participarea la munci de folos obștesc etc. Pe lîngă aceasta, trebuie avut în vedere că una din principalele condiții este aceea de a fi fruntași la învățătură. Îndeplinirea acestor sarcini va trebui să sconte în evidență trăsăturile caracterului în formare al pionierilor, dragostea față de patrie și partid, simțul răspunderii față de muncă, rezistența fizică și morală.

5. În scopul îmbunătățirii muncii de îndrumare a organizației de pionieri, a atragerii unui mare număr de cadre didactice cu experiență și pregătire corespunzătoare atît profesională cît și politică, plenara hotărăște desființarea posturilor de instructori superieri de pionieri salariați cu excepția posturilor de la școlile cu peste 500 pionieri.

În munca de instructor superior de pionieri trebuie să fie promovați cei mai buni utemiști, membri sau candidați de partid din rîndul învățătorilor și profesorilor tineri, care au pregătire politică, ideologică, culturală și vîrsta de cel puțin 18 ani. Instructorul superior de pionieri va fi scutit de alte sarcini obștești pentru ca el să poată munci efectiv cu pionierii.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. vor trebui să se ocupe permanent de educarea politică și ideologică a instructorilor superieri de pionieri, asigurînd cuprinderea tuturor acestora în formele de învățămînt politic U.T.M.

Comitetele regionale, raionale, orășenești și organizațiile de bază U.T.M. pînă la 1 octombrie 1958, cu ajutorul și sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și al directorilor de școli, trebuie să stabilească și să numească pentru toate unitățile și detașamentele de pionieri instructori superieri de pionieri și instructori de detașamente.

Organele și organizațiile U.T.M. vor acorda o deosebită atenție stimulării periodice a instructorilor de pionieri care lucrează cu simț de răspundere și obțin rezultate bune în unitățile și detașamentele de pionieri.

Pentru controlul și îndrumarea organizațiilor de pionieri se vor crea în cadrul aparatului fiecărui comitet raional și orășenesc U.T.M. posturi de instructori pentru munca în rîndul pionierilor.

6. În vederea participării mai active a părinților, profesorilor, învățătorilor și specialiștilor la munca de educare, îndrumare și ajutorare a organizației de pionieri, plenara C.C. al U.T.M. botărăște ca începînd cu anul școlar 1958—59 să se creeze „Sfatul unității de pionieri" pe lîngă unitățile de pionieri care să fie formate din părinți ai copiilor, președintele comitetului de părinți din școală, profesori și învățători, cadre ale U.T.M., muncitori fruntași, colectiviști, oameni de artă și cultură, activiști U.C.F.S., sportivi fruntași etc. Sfatul unității să aibă ca președinte pe directorul școlii respective iar ca secretar pe instructorul superior de pionieri. De asemenea este necesar să atragem mai mult comitetele de părinți în munca de educație patriotică a pionierilor și școlarilor.

7. Plenara obligă comitetele raionale și orășenești U.T.M. ca odată cu începerea anului școlar 1958—59, să stabilească ca fiecare unitate de pionieri să fie îndrumată practic de către o organizație de bază U.T.M. Organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi, școli medii, institute de învățămînt superior, G.A.C., G.A.S., S.M.T. etc. care primesc sarcini să se ocupe de îndrumarea unităților de pionieri sînt obligate să se intereseze și să ajute munca instructorilor de pionieri, a unităților și detașamentelor pentru desfășurarea unei bogate activități educative, pentru informarea copiilor, pe înțelesul lor, cu principalele evenimente politice și economice interne și externe, să sprijine activitatea micilor tehnicieni, a micilor naturaliști, activitatea cultural-artistică, sportivă, turistică, să trimită în mijlocul pionierilor utemiști pricepuți în organizarea acestor activități. Organizațiile U.T.M. trebuie să se ocupe în mod concret de pregătirea și primirea pionierilor în Uniunea Tineretului Muncitor.

8. Plenara obligă Biroul C.C. al U.T.M. să acorde o mai mare atenție îndrumării publicațiilor pentru copii în vederea creșterii rolului lor în munca de educație a copiilor. Publicațiile pentru copii trebuie să contribuie în mai mare măsură la lărgirea cunoștințelor culturale ale pionierilor și școlarilor, a cunoștințelor despre politica P.M.R. de construire a socialismului în patria noastră, să publice mai multe materiale de îndrumare a lecturii și activității artistice a copiilor. Ele trebuie să răspîndească mai mult în rîndul acestora cunoștințele științifice despre natură, lume și viață, să combată, pe înțelesul copiilor, superstițiile și misticismul.

Publicațiile pentru copii trebuie să sprijine mai mult formele și activitățile specifice organizației de pionieri.

9. Comitetul Central al U.T.M. în colaborare cu M.I.C. va edita agenda pionierului pînă la 1 ianuarie 1959.

Plenara C.C. al U.T.M. își exprimă convingerea că toate organele și organizațiile U.T.M., toate cadrele didactice, părinții, oamenii de știință și cultură își vor da o contribuție activă pentru creșterea și îmbunătățirea continuă a muncii organizației de pionieri din R.P.R. pentru educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie și al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Romîn, pentru creșterea copiilor patriei noastre ca viitori constructori de nădejde ai socialismului.

COMITETUL CENTRAL
AL U.T.M.

București, 15 septembrie 1958.

IN R. P. CHINEZĂ

Marele avînt al mișcării pentru lichidarea analfabetismului

Guvernul Republicii Populare Chineze a dus după eliberarea țării o intensă muncă pentru lichidarea analfabetismului — moștenire înfricoșată a regimului feudal și gomindanist — considerînd această muncă drept una din cele mai importante sarcini politice. La sfîrșitul anului 1957, numărul oamenilor muncii care învățaseră carte se ridica la peste 30 de milioane.

Din primăvara anului 1958, mișcarea pentru lichidarea analfabetismului a luat un nou avînt. Ea s-a extins în întreaga țară. În ținuturile îndepărtate și în centrul țării, în raioanele de cîmpie și de munte, în raioanele populate de chinezi și în raioanele cu minorități naționale, milioane de oameni participă la marea mișcare pentru lichidarea neștiinței de carte. Sînt frecvente cazurile cînd în aceeași clasă învață carte membri întregi, formați din cîte trei generații. Așa de pildă, o bătrînă de 60 de ani din cooperativa „Sanhan", provincia Anhoi, învață la școala serală împreună cu cei șase membri ai familiei sale. În multe locuri, între tată și fiu, soț și soție, socră și noră, mamă și fiică au loc întreceri la învățătură. Ei se ajută reciproc.

În munca organizatorică și de instruire participă cîteva mii de profesori de toate gradele, cadre didactice de la școlile medii și elementare, ostași demobilizați ai Armatei Populare de Eliberare, muncitori și țărani stăpîni de carte. Ei au organizat „Armata pentru lichidarea analfabetismului", care numără aproximativ 16 milioane de oameni. Brigăzi de voluntari, organizate de tineret, se deplasează în cele mai îndepărtate cătune de munte pentru a ajuta pe locuitori să învețe carte. Se organizează, de asemenea, „brigăzi de pionieri pentru lichidarea analfabetismului", care după terminarea lecțiilor îi învață pe vechii lor să citească și să scrie.

Mișcarea pentru lichidarea analfabetismului se dezvoltă într-un ritm nemaivăzut. Potrivit datelor incomplete, în întreaga țară peste 40 milioane de oameni au învățat anul acesta carte. În peste 650 de județe și orașe — adică o treime din țară — s-a lichidat în linii mari analfabetismul. Toate acestea au fost posibile numai datorită grijii deosebite a statului pentru ridicarea nivelului cultural și intelectual al oamenilor muncii. În cîntecele compuse de foștii analfabeți, aceștia spun:

„Guvernul popular este un binefăcător.
Analfabetismul a fost lichidat pentru totdeauna
Acolo unde toți știu carte —
Acolo se munceșle bine.
Bem și nu uităm pe acei care au săpat fîntîna"

Însușirea științei de carte de către un număr tot mai mare de oameni ai muncii aduce după sine un vădit avînt în producție. Oamenii citesc cărți, ziare, studiază, fac propuneri și inovații. Așa de pildă, din 1075 de oameni din plasa Sinheisian din provincia Șansi, care anul acesta au devenit știutori de carte, 856 au participat activ la mișcarea pentru inovații. Ei au inventat și au îmbunătățit 59 de instrumente agricole.

Aspectul vieții culturale s-a schimbat atît în orașe, cît și în sate. Cluburile și bibliotecile din sate s-au înmulțit considerabil. Țăranii se bucură de o viață culturală bogată. Așa, bunăoară, în județul Ninan, provincia Heiluntzian — primul județ din provincie, în care a fost lichidat analfabetismul — în fiecare plasă există cîte o casă de cultură, iar în fiecare cooperativă de producție există bibliotecă și club. Citirea cărților și a ziarelor a devenit ceva obișnuit în viața de fiecare zi a țăranilor.

Acțiunea de culturalizare a maselor nu se oprește la a-i învăța scrisul și cititul. Pentru muncitorii aflați în producție și pentru țărani s-au deschis școli tehnice, școli medii serale și elementare, instituții și universități serale. Potrivit datelor pe care le avem pînă acum, în numai 20 provincii, 22.800.000 de muncitori și țărani învață în școlile medii serale și elementare și în școlile tehnice.

Pe zi ce trece, oamenilor muncii li se creează tot mai largi posibilități de învățătură și studii. Ei devin stăpînii culturii.

SUN ȘI-ȚZIAN
șeful adjunct al cancelariei Societății pentru lichidarea analfabetismului din R. P. Chineză

Duminică, împreună cu întreaga Franță care muncește și gîndește

PEDAGOGII VOR SPUNE: „NU"!

Mai îndîrjiți ca niciodată, reacționarii francezi depun toate eforturile pentru instaurarea unui regim dictatorial antirepublican de esență fascistă, menit să sugrume cele mai elementare libertăți democratice.

Despre evenimentele petrecute în ultimele cinci luni în Franța s-a scris mult. Am vrea să ne oprim pentru cîteva clipe asupra cîtorva aspecte strîns legate de soarta școlii și a pedagogilor francezi.

★

În luna mai, în Franța, ca și în celelalte țări ale lumii, se apropia sfîrșitul anului școlar. Bilanțul făcut nu era de loc prea fericit. Criza prin care trecea învățămîntul francez era tot mai evidentă. Ziarele și revistele publicau articole și făceau anchete. Zeci și sute de oameni își exprimau îngrijorarea față de stadiul la care ajunsese școala într-una din țările cu cele mai vechi tradiții culturale și științifice. Se cheltuiau sume imense în războaiele colonialiste în timp ce școlile nu aveau localuri în care să se țină cursurile, în timp ce situația materială a cadrelor didactice — insuficiente ca număr — era cît se poate de grea. Acestea, fără a mai vorbi de marile deficiențe în pregătirea științifică a specialiștilor sau în însăși conținutul programelor de studii rămase mult în urmă față de cerințele actuale. Profesorul Lycherowicz, răspunzînd unei anchete făcute de săptămînalul „L' Express", arăta că „programele din 1902 erau mai aproape de situația științei din epoca respectivă decît sînt programele din zilele noastre de știința contemporană". De fapt, de atunci și pînă acum nu s-a adus nici o schimbare esențială în structura învățămîntului francez. Se cereau deci grabnic măsuri concrete, substanțiale din partea statului, din partea guvernului pentru ieșirea din impas. Dar, încă din primele zile ale lunii mai pedagogii și-au dat seama că nu regimul gaullist este cel care poate să aducă o îmbunătățire în situația școlii și a cadrelor didactice. Lucrul acesta s-a dovedit cu și mai multă tărie odată cu prezentarea în fața poporului francez a proiectului de constituție alcătuit de De Gaulle.

★

Constituția gaullistă, una din cele mai reacționare constituții pe care le-a avut Franța vreodată, nu numai că nu acordă drepturi sociale și politice noi, dar le lichidează și pe cele garantate de constituția din 1946, cum ar fi: egalitatea în drepturi a femeii și a bărbatului, dreptul la muncă, dreptul tuturor oamenilor de a lupta pentru interesele lor prin acțiuni sindicale, dreptul la grevă etc. În textul noii constituții nu există niciun pasaj care să se refere la asistența socială acordată copiilor, mamelor și bătrînilor și nici dreptul celor care și-au pierdut capacitatea de muncă de a obține alte mijloace convenabile de existență, pensii etc.

Și încă ceva ce ar fi aproape de necrezut! A fost șters din constituție pasajul următor: „Națiunea garantează egalul acces al copiilor și adulților la instrucție, la formarea profesională și la cultură. Organizarea învățămîntului public gratuit și laic de toate gradele este o datorie a statului". Într-adevăr de necrezut! Comentariile ar fi de prisos. Ar trebui totuși să ne întrebăm ce se va întîmpla de acum înainte, dacă pînă acum cînd era înscris în constituție dreptul fiecărui cetățean la învățătură, situația se prezintă așa cum am arătat mai sus? În universitățile franceze printre studenți, un număr înfim de 3 la sută erau fii de muncitori. Cîți elevi și studenți nevoiași vor putea învăța de aci înainte? Nici măcar atît. Cum se vor putea soluționa criza de localuri și situația grea și precară a cadrelor didactice atunci cînd învățămîntul și dreptul la învățătură nu constituie o problemă de stat și el este lăsat la discreția guvernului?

Ce viitor se prevede școlii franceze cînd însăși laicitatea învățămîntului este amenințată? Este foarte cunoscută în această privință poziția generalului De Gaulle. Încă în 1913 acesta a susținut cu ardoare menținerea subvențiilor pe care guvernul de la Vichy le-a distribuit cu generozitate învățămîntului particular și în special celui condus de biserica catolică. Evident, în plină campanie electorală De Gaulle se ferește să-și spună deschis intențiile sale de a reintroduce învățămîntul catolic. O fac însă apropiații săi colaboratori dintre care cel mai zelos pare a fi Bernard Lefèvre, unul dintre ideologii parașutiștilor algerieni, care nu se sfiește să propovăduiască pe față — pe lîngă desființarea tuturor partidelor și crearea unei dictaturi în genul celei a lui Franco și Salazar — acordarea misiunii de a crește, învăța și educa pe tinerii francezi, bisericii. Ideea aceasta și-a găsit bineînțeles sprijinitori în rîndul înalților prelați și mărunților pastori care de la înălțimea amvonului s-au transformat în inimoși agenți electorali gaulliști. Ei se și visează reîntorși în epocile lor de glorie de pe vremea inchiziției. De fapt, noua constituție așa cum este alcătuită le și dă speranțe. Ea urmărește să aducă în Franța un regim monarhist, să dea friu liber fascismului. Este o constituție care — așa cum spune rezoluția adoptată de membrii Sindicatului institutorilor francezi — „ne aduce înapoi la Pétain, Mac-Mahon și Carol al X-lea".

★

Mai sînt două zile pînă la referendum. Duminică, 28 septembrie, poporul francez este chemat de De Gaulle să-i legalizeze dictatura, să spună DA aventurii sale fasciste. Dar puternicul val al lui NU crește neîncetat. Pe zi ce trece tot mai mulți francezi își dau seama de ipocrizia pe care se bizuie regimul lui De Gaulle. Guvernul a lansat cele mai mîrșave mijloace în propaganda electorală deșănțată, pe care o face — oficial — de la începutul lui septembrie. Coloniilor li se promite libertatea, metropolei avantagii noi de pe urma întăririi sistemului colonialist, pe negustori și burghezi îi înspăimîntă cu pretinsul „pericol comunist", iar pe toți la un loc îi sfîșiază cu catastrofa unui război civil.

Oamenii lucizi știu bine însă la ce se pot aștepta din partea unui astfel de regim, de aceea el își string rîndurile în frontul apărătorilor republicii în care în primele rînduri luptă încercatul Partid Comunist Francez. Zilnic sute de mii de francezi îi rostesc răspicat pe NU. Oameni simpli și personalități marcante ale vieții politice și culturale din Franța își precizează poziția față de proiectul de constituție gaullist. Și poziția este: NU.

Pedagogii francezi, grupați în cele mai mari și mai puternice sindicate ale lor — Sindicatul național al învățătorilor, Sindicatul profesorilor secundari, Sindicatul profesorilor din învățămîntul tehnic, Sindicatul general al educației naționale (C.F.T.C.) și Federația educației naționale (autonomă) — și-au exprimat în unanimitate hotărîrea lor de a respinge proiectul de constituție gaullist. În rezoluțiile care s-au adoptat în cadrul consiliilor naționale lărgite ale sindicatelor mai sus amintite s-au criticat cu vehemență prevederile reacționare ale noii constituții și în deosebi faptul că ea nu garantează dreptul la învățătură. Noul regim lichidează dreptul tuturor de a se organiza și lupta în cadrul sindicatelor. De asemenea, rezoluțiile critică condițiile în care guvernul pregătește referendumul de duminică. „Pregătirea referendumului — subliniază rezoluția adoptată în Consiliul național al Sindicatului învățătorilor — se desfășoară într-un climat în care funcționează într-un sens precis toate presiunile oficiale, în care apasă asupra liberei alegeri a cetățenilor șantajul permanent".

Comitetul național universitar și-a exprimat și el opoziția față de proiectul de constituție gaullist. Într-un apel dat publicității Biroul Comitetului național universitar cheamă toate forțele democratice să se regrupeze în apărarea republicii.

Dorința tuturor francezilor este de a avea o țară cu un regim democratic.

Duminică alături de apărătorii Franței republicane, împreună cu toți cei care gîndesc și muncesc, pedagogii francezi vor spune NU!

MIRCEA IONEL

A FOST MINUNAT — dincolo de ceea ce mă așteptam!

Profesorul american Gerald Read, secretar financiar al Societății de educație comparată pentru sprijinirea studiului comparativ și internațional al educației, care ne-a vizitat țara la invitația C.C. al S.M.I.C, a avut zilele trecute o serie de întîlniri cu cadre de conducere ale sindicatului nostru, ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, Institutului de științe pedagogice, învățători și profesori din Capitală și din alte orașe. În timpul șederii sale în țara noastră, profesorul Gerald Read a vizitat diferite muzee, monumentul de cultură „Casa Scînteii", a avut ocazia să asiste la închiderea primului Concurs și Festival internațional „Enescu" și la premiera operei „Oedip".

Dl. Gerald Read a fost impresionat în mod deosebit de dragostea cu care pedagogii din școlile noastre se ocupă de instruirea și educarea copiilor. „Devotamentul pedagogilor voștri — a spus profesorul american — dragostea lor pentru copii sînt lucruri deosebite din care noi avem de învățat. De aceea, Societatea noastră va încerca să aducă aici profesori pentru a învăța de la voi".

Subliniind pregătirea temeinică și multilaterală a elevilor noștri, dl. Read a arătat că școlarii americani au serioase lacune în special în pregătirea lor științifică.

Oaspetele și-a exprimat admirația și față de buna gospodărire și organizare a școlilor pe care le-a vizitat.

Înainte de a ne părăsi țara, la întîlnirea care a avut loc la C.C. al S.M.I.C. dl. Read a spus: „Îmi place viața voastră și felul vostru sincer și deschis. Sînt foarte impresionat de primirea ce mi s-a făcut peste tot. Nu mi s-a mai întîmplat ca să viu în contact cu un grup de oameni dintre care să nu cunosc pe nimeni și să mă simt atît de bine. A fost minunat, dincolo de ceea ce mă așteptam. Pentru mine a fost o deosebită plăcere că am vizitat instituțiile voastre de învățămînt.

Speranța mea este că astfel de legături personale la nivel profesional vor contribui la desăvîrșirea păcii mondiale și înfrățirea pe care noi le așteptăm cu toată ardoarea".

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.